

குடும்பங்களை பலப்படுத்தும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்

நாள் 1: கர்த்தர் நம்மைக் கட்டி எழுப்பட்டும்

சங்கீதம் 127:1-2 “கர்த்தர் வீட்டைக் கட்டாராகில், அதைக் கட்டுகிறவர்களின் பிரயாசம் விருதா; கர்த்தர் நகரத்தைக் காவாராகில் காவலாளர் விழித்திருக்கிறது விருதா”

சங்கீதம் 127 புத்திசாலித்தனத்தில் சிறந்த ராஜாவான சாலொமோனால் எழுதப்பட்டது. அவர் ஆலயம், அரண்மனை, ராஜ்யம் போன்ற பெரிய காரியங்களை கட்டியவர். ஆனால் இங்கே அவர் தாழ்மையான ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறார்:

தேவன் இல்லாத மனித முயற்சி = வெறுமையான பலன்.

இது ஒரு வீடு கட்டுவது, ஒரு குடும்பத்தை அமைப்பது, அல்லது நிலைத்த மரபை உருவாக்குவது பற்றியது. தேவனுடைய வழிநடத்துதல் இல்லாமல், குடும்ப உறவுகள், திருமணம், அல்லது பொருளாதாரம் குறித்து நாம் எவ்வளவு கடினமாக உழைத்தாலும், அது வெறுமையாகி விடும். அதாவது அதிகமாக உழைத்தாலும் பலன் இல்லாமல் போகும். இந்த சங்கீதம், நல்லதெல்லாம் தேவனிடமிருந்தே வருகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும்படி நம்மை தாழ்மைக்கு அழைக்கிறது. நம்முடைய தனிப்பட்ட வலிமையால் குடும்பத்தை கட்ட முயற்சிப்பது மனஅழுத்தத்தையும் கவலையையும் உண்டாக்கும்; ஆனால் தேவனை சார்ந்திருப்பது சமாதானத்தைத் தரும். தேவன் தான் நமது குடும்பம், வேலை, வாழ்க்கை அனைத்திற்கும் அஸ்திபாரமும் முதன்மை கட்டுமானகர்த்தாவும் ஆக இருக்க வேண்டும்.

நான் என் குடும்பத்தை கட்ட முயற்சித்த போது, ஆரம்பத்தில் தேவபயத்துடன் குடும்ப ஜெபத்தைத் தொடங்கினேன். குடும்பத்தில் தேவபக்தியுள்ள எதிர்பார்ப்பு மற்றும் ஆவிக் குரிய தரம் இருந்தது. ஆனால் நாட்கள் கழிந்தபோது அது தளர்ந்து போனது. குடும்ப ஜெபமும் வேதாகம வாசிப்பும் குறைந்தது. சமரசங்கள் அதிகமானது. பிள்ளைகள் தேவபயம் இல்லாமல் வளர ஆரம்பித்தார்கள், தேவனைப் பற்றிய அறிவும் குறைந்தது. முன்னுரிமைகள் மாறி, உலகியலான விஷயங்கள்—ஆரோக்கியம், கல்வி, சந்தோஷம்—முன்னிலையாகின. எல்லைகள் குறைந்தன; ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை குறைந்தது. உணர்ச்சிகள், கோபம், பெருமை அதிகமானது; சமாதானம் குறைந்தது.

நான் குடும்பத்தை கட்டுவதற்கான பாரத்தை என்மேல் எடுத்துக்கொண்டேன். நான் தான் குடும்பத்தின் அஸ்திபாரம் என்று நினைத்தேன். அதனால் மனஅழுத்தம், கவலை, பயம் ஆகியவை அதிகமானது. ஆனால் இந்த வசனம் சொல்லுவது—தேவன் தான் அஸ்திபாரம்; அவர் தான் என் குடும்பத்தின் கட்டுமானகர்த்தா. நான் செய்ய வேண்டியது, குறிப்பாக என் திருமணத்தில், நல்ல உறவை வளர்க்க முயற்சிப்பது. என் குடும்பத்தை வழிநடத்துவதில் தேவனுடைய வழிகாட்டுதலை நாட வேண்டும். தேவபக்தியுடன் குடும்பத்தை நடத்த கவனமாக இருக்க வேண்டும். நான் ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக இருந்து, தேவனுடைய குணங்களை—தாழ்மை, மன்னிப்பு, அன்பு, பரிவு, புரிதல் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டும். எல்லாவற்றிலும் முழுமையாக தேவனை நம்ப வேண்டும்.

நடைமுறை பயன்பாடு:

- குடும்பமாக முறையாக ஆராதனை/ஜெப நேரம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்
- ஒருவரை ஒருவர் பாராட்டுங்கள்
- மென்மையாக திருத்துங்கள்
- தவறு செய்தால் உடனே மன்னிப்பு கேளுங்கள்

நாள் 2: சபையின் பிரதிபலிப்பாக குடும்பம் (கிறிஸ்து நம் உந்துதலாக இருந்தால், நம் குடும்பம் எப்படி இருக்கும்?)

எபேசியர் 4:32 “ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனஉருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்.”

கிறிஸ்து கலைஞராக இருந்தால், குடும்பம் ஒரு அற்புதமான படைப்பாக மாறுகிறது. இருளான அறையில் ஒளியை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியைப் போல, நம் குடும்பங்கள், நம் வீடுகளின் சுவர்களுக்குள் இயேசுவின் அன்பை பிரதிபலிக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்து நம் முதன்மை உந்துதலாக மாறும்போது, நம் வீட்டின் சூழ்நிலை மாற்றம் அடைகிறது:

- கடுமையான வார்த்தைகளுக்கு பதிலாக தயவு வருகிறது
- சுயநலத்திற்கு பதிலாக இரக்கம் மேலோங்குகிறது

வீட்டில் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கு, நாம் கருத்து வேறுபாடுகளை அமைதியாக கையாள வேண்டும் மற்றும் கோபத்தின் வலையில் விழாமல் இருக்க வேண்டும். ஒருவரின் பார்வையை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்து, மனக்கசப்பை பிடித்துக் கொள்ளாமல் விரைவாக சமரசம் செய்ய வேண்டும். தவறுகள் நடக்கும்; ஆனால் கிறிஸ்து காயங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க கற்பிக்கிறார். அதற்கு பதிலாக, நாம் சுதந்திரமாக மன்னிக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளோம் (“எழுபது முறை ஏழு” — அதாவது முடிவில்லாத, பழக்கமான மன்னிப்பு). ஒவ்வொருவரும் சேவை செய்யவும் அன்பு செலுத்தவும் தேர்வு செய்தால், குடும்பம் தேவனுடைய சந்நிதியால் நிரம்பிய ஒரு “சிறிய சபை” ஆகி, பிறருக்கு ஒளியாக மாறும்.

ஆனால் நாம் ஏன் இப்படிச் செய்ய வேண்டும்? வேதாகமம் சொல்லுகிறது: பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்; ஆனால் இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தினால், தேவன் நம்மை மன்னித்து புதியவர்களாக மாற்றினார். கிறிஸ்துவில், அவர் நம்மை நிபந்தனையின்றி மன்னிக்கிறார். இதுவே நாம் ஒருவரை ஒருவர் எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பதற்கான காரணம்: மற்றவர் எப்போதும் சரியாக இருப்பதற்காக அல்ல, அவர்களுக்கு சிலுவையில் இயேசு கொடுத்த மதிப்பிற்காக. அன்பும் இரக்கமும் கொண்ட இருதயத்தால், மிகவும் தகுதியற்றவர்களையும் மன்னித்து நேசிக்க சிலுவை நமக்கு கொடுத்த சக்தி இதுவே.

சிந்திக்க:

- தேவன் நம்மை “நிபந்தனையின்றி” மன்னித்தார் என்பதை அறியும்போது, நம் குடும்பத்தில் யாராவது தவறு செய்தால் நாம் அதை எப்படி கையாள்வது என்பது மாறுமா?
- இன்று நம் வீட்டில் சமாதானத்தை மீட்டெடுக்க, நாம் விட வேண்டிய “மனக்கசப்பு” ஏதேனும் உள்ளதா?
- இன்று யாரிடமாவது “சிலுவை மையமான அன்பை” காட்ட ஒரு வழி என்ன?
- நம் ஆரம்ப கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் நாம் எளிதாக மன்னித்தோம்; இப்போது நம் இதயம் எப்படி உள்ளது? ஏன்?
- நம் இரட்சிப்பிற்காக தேவனுக்கு நன்றி கூறுகிறோமா?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- தேவனுடைய கிருபையின் சாட்சிகளை பகிருங்கள்
- குடும்பத்தினருடனும் பிறருடனும் சமரசம் செய்யுங்கள்
- தேவனுடைய மன்னிப்புக்கும் அன்பிற்கும் நன்றி செலுத்துங்கள்

நாள் 3: திருமணம் ஒரு ஊழியம்: பரஸ்பர கீழ்ப்படிதலின் கிருபை

எபேசியர் 5:21 “தெய்வ பயத்தோடே ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்”

மற்றவர் பரிபூரணமாகத் தோன்றும்போது, குறை சொல்ல எதுவும் இல்லாதபோது, எல்லாம் சீராக இருக்கும்போது கீழ்ப்படிதல் எளிதாக இருக்கும். ஆனால் வேதாகமம், நம்முடைய துணைவர் எப்படி நடக்கிறார் என்பதின் அடிப்படையில் கீழ்ப்படிதல் செய்ய சொல்லவில்லை. அது கிறிஸ்துவுக்கான பயபக்தியின் அடிப்படையில் கீழ்ப்படிதல் செய்ய அழைக்கிறது.

இந்த உந்துதல் அனைத்தையும் மாற்றுகிறது. நான் கீழ்ப்படிதலைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது—கேட்பது, சேவை செய்வது — என் துணைவர் அதற்கு தகுதியானவர் என்பதற்காக அல்ல, கிறிஸ்து என்னுக்காக செய்ததினால்—

அப்போது ஏதோ மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அந்த உறவு ஆராதனையாக மாறுகிறது. கிறிஸ்துவுக்கான பயபக்தி, நாம் தாழ்மையுடன் ஒருவருக்கொருவர் சேவை செய்யும் அடித்தளமாகிறது.

சிந்திக்க:

இன்று உங்களையே கேளுங்கள்: “என் துணைவர் இதுவரை அனுபவிக்காத வகையில் இன்று நான் அவரை எப்படி நேசிக்கலாம்?”

நாம் பெறுவதைக் குறித்து அல்ல, கொடுப்பதைப் பற்றி கவனம் செலுத்தும்போது—ஒருவரின் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், பார்வைகள் ஆகியவற்றை பெருமையோ ஒப்பீட்டோ இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது— நாம் ஏமாற்றங்களில் தங்கி இருப்பதற்கான நேரம் மிகவும் குறைந்து விடுகிறது.

நாள் 4: கணவனின் அன்பு

எபேசியர் 5:25 “புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள்; அப்படியே கிறிஸ்துவும் சபையில் அன்புகூர்ந்து.”

வேதாகமத்தில், நாம் நம் மனைவிகளை இயேசு கிறிஸ்து சபையை நேசித்ததுபோல நேசிக்க வேண்டும் என்று வாசிக்கிறோம். உண்மையில், கிறிஸ்துவைப் போன்ற அன்பு என்றால் என்ன? நமக்கு பொருந்துபவர்களையும் நம் விருப்பங்களுக்கு ஏற்றவர்களையும் நேசிப்பது எளிது. ஆனால் ரோமர் 5:8-ஐ வாசிக்கும் போது, கர்த்தர் நம்மை எப்படிப் நேசித்தார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

ரோமர் 5:8 “நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்”

கிறிஸ்துவின் அன்பு “எடுத்துக்கொள்வது” அல்ல, “கொடுத்தல்” ஆகும். கிறிஸ்துவைப் போல நேசிப்பது என்றால், ஒரு கணவன் தன் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி சேவையை கோருவது அல்ல; முதலில் சேவை செய்யும் ஒருவராக இருப்பது. “இன்று என் விருப்பங்களைத் தாழ்த்தி, என் மனைவியை எப்படிக் கௌரவிக்கலாம்?” என்று கேட்கும் போது, அவர் சுவிசேஷத்தை தெளிவாக பிரதிபலிக்கிறார். தியாகம் என்பது கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்ட அன்பின் மொழி.

மேலும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சபைக்கு பரலோகத்தை அடைய வழி காட்டுகிற உயர்ந்த பாதையாக இருக்கிறார்; அவர் நம் சீஷத்துவத்திற்கு தகுதியானவர். அதைப் போலவே, கணவர்களாகிய நாம், நமது வாழ்க்கை நம் குடும்பத்தினருக்கு இயேசுவைப் பின்பற்ற வழிகாட்டுகிறதா என்பதை ஆராய வேண்டும். நம் வாழ்க்கை அவர்களுக்கு பின்பற்றத்தக்க முன்மாதிரியாக இருக்கிறதா?

“நாம் பாவிகளாயிருக்கையில்” கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததுபோல, ஒரு கணவன் தனது மனைவியை அவள் இப்போது இருப்பதுபோலவே நேசிக்க அழைக்கப்படுகிறார் — அவள் எதிர்காலத்தில் ஆகப்போகிறவராகவோ அல்லது கடந்த காலத்தில் இருந்தவராகவோ அல்ல. இதன் அர்த்தம்: அவள் அழுத்தத்தில் இருக்கும் நாட்களில் கிருபையை காட்டுதல், அவளுடைய குறைகளில் பொறுமையாக இருப்பது, மற்றும் அவள் எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற “பாதுகாப்பான தங்குமிடம்” ஆக இருப்பது.

நடைமுறை பயன்பாடு: (உங்கள் மனைவியிடம் கேளுங்கள்):

- நான் உனக்குப் பிரியமான கணவனாக இருக்கிறேனா?
- கிறிஸ்துவைப் போல பின்பற்றத்தக்க வாழ்க்கையை என்னில் நீ பார்க்கிறாயா?
- நான் தினமும் உன்னை கிறிஸ்துவின் வழியில் நடத்த முன்னுரிமை கொடுக்கிறேனா?

நாள் 5: மனைவிகள்: மரியாதை காட்டுதல்

எபேசியர் 5:33 “எப்படியும், உங்களிலும் அவனவன் தன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல, தன் மனைவியினிடத்திலும் அன்புகூரக்கடவன்; மனைவியும் புருஷனிடத்தில் பயபக்தியாயிருக்கக்கடவள்.”

வேதாகமத்தின் படி, தேவன் கிருபையால் நமக்குக் கொடுத்த திருமண வாழ்க்கையை கிறிஸ்துவை மையமாகக் கொண்டு, கர்த்தருக்கு பிரியமான முறையில் நடத்த நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். கிறிஸ்தவ மனைவிகளாக, நம் சாட்சியின் ஒரு பகுதியாக, நம் கணவர்களிடம் மரியாதையும் அன்பும் பிரதிபலிக்கும் வாழ்க்கையை வாழ அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

வேதாகமம் கற்றுக்கொடுப்பது: கிறிஸ்து சபையின் தலைவராக இருப்பதுபோல், கணவன் மனைவியின் தலைவன் ஆகிறார். இன்றைய கலாச்சாரம் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது; மதிப்பிலும் கண்ணியத்திலும் அது சரியானதே. ஆனால், சில சமயங்களில் இந்த எண்ணம் திருமணத்தில் மரியாதையின்மையை நியாயப்படுத்த பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கிறிஸ்தவ மனைவிகளாக, தேவன் ஏற்படுத்திய திட்டத்திலிருந்து விலகாமல் இருப்பதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். தேவன் கொடுத்த பங்கில் நம் கணவர்களை மதிக்க நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். நீங்கள் நினைக்கலாம்: “என் கணவர் நான் மரியாதை செய்யக்கூடிய தலைவரல்ல,” அல்லது “அவர் மாறினால் நான் மரியாதை செய்வேன்.” ஆனால் வேதாகமம் முதலில் கீழ்ப்படிதலைக் கேட்கிறது. நாம் தேவனுடைய சித்தத்திற்குள் ஒரு படி எடுத்து வைத்தால், அவர் நமது சூழ்நிலையிலும் செயற்படத் தொடங்குகிறார்.

மரியாதை என்பது முழுமைத்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அது விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் கொண்ட ஒரு செயல்.

சிந்திக்க:

என் கணவர் உண்மையாகவே என்னிடமிருந்து மரியாதையை உணர்கிறாரா?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- உங்கள் திருமண வாழ்க்கையில் நீங்கள் வளர வேண்டிய பகுதிகள் என்ன என்பதை உங்கள் கணவரிடம் கேட்க நேரம் ஒதுக்குங்கள். தாழ்மையுடன், மாற்றத்துக்கு தயார் மனதுடன் கேளுங்கள்.
- ஊக்கமளிக்கும் வார்த்தைகளைப் பேசுங்கள். அவருடைய முயற்சி, உழைப்பு, குடும்பத்தில் அவருடைய பங்கு ஆகியவற்றுக்காக பாராட்டுங்கள்.

உதாரணம்:

“இந்த குடும்பத்தின் பலம் நீங்கள்தான். உங்கள் கடின உழைப்புக்கும் தியாகத்திற்கும் நான் நன்றி கூறுகிறேன்.”

நாள் 6: தேவபக்தியுள்ள பிள்ளைகளை வளர்த்தல்

எபேசியர் 6:1-4 பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படியுங்கள், இது நியாயம். உனக்கு நன்மை உண்டாயிருப்பதற்கும், பூமியிலே வாழ்நாள் நீடித்திருப்பதற்கும், உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக என்பதே வாக்குத்தத்தமுள்ள முதலாங் கற்பனையாயிருக்கிறது. பிதாக்களே, நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோப்பப்படுத்தாமல், கர்த்தருக்கேற்ற சிட்சையிலும் போதனையிலும் அவர்களை வளர்ப்பீர்களாக

பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படிதல் என்பது தேவனிடமிருந்து வரும் நேரடியான கட்டளை. “பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படியுங்கள், இது நியாயம்.” இந்த வசனத்தில் “கீழ்ப்படிதல்” என்ற வார்த்தை அடுத்த வசனத்தில் வரும் “கனம் பண்ணுதல்” என்ற கருத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது (எபேசியர் 6:2-3): “உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக”. “உனக்கு நன்மை உண்டாயிருப்பதற்கும், பூமியிலே வாழ்நாள் நீடித்திருப்பதற்கும்” இது வாக்குத்தத்தத்துடன் கூடிய முதல் கட்டளை

மரியாதை என்பது பெற்றோருக்கு கொண்டுள்ள மனப்பாங்கை குறிக்கிறது; கீழ்ப்படிதல் அந்த மரியாதையுடனே செய்யப்பட வேண்டும். பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிதல் ஒரு பொறுப்பு; அதேபோல், பெற்றோருக்கு தங்கள் பிள்ளைகளை தேவனுடைய வழிகளில் கற்பிப்பதும் ஒரு பொறுப்பு.

நீதிமொழிகள் 22:6 “பிள்ளையானவன் நடக்கவேண்டிய வழியிலே அவனை நடத்து; அவன் முதிர்வயதிலும் அதை விடாதிருப்பான்”

பயிற்றுவி: பயிற்சி என்பது நோக்கமுள்ள செயல்; அது வெறும் கற்பித்தல் மட்டும் அல்ல. எபிரேய மொழியில் “பயிற்றுவி” என்ற கருத்து ஆழமானது—அது அர்ப்பணித்தல், வழிநடத்துதல், பழக்கங்களை உருவாக்குதல் என்பதைக் குறிக்கிறது. இது அறிவுரை கொடுப்பதைக் காட்டிலும், ஒரு வாழ்க்கையை மாதிரியாக காட்டுவதை உட்கொள்கிறது. பிள்ளைகள் கேட்பதிலிருந்து அல்ல—பார்ப்பதிலிருந்தே அதிகம் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

சரியான பாதை: பிள்ளைகள் சரியான பாதையில் நடக்கக் கற்றுக்கொடுப்பது பெற்றோரின் பொறுப்பு. நாம் நம் பிள்ளைகளை நீதியிலும், ஞானத்திலும், தேவனுக்கான பயபக்தியிலும் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். வேதாகமம் மேலும் சொல்கிறது: அவர்கள் வளர்ந்தபின்னும் அந்த வழியை விட்டு விலகமாட்டார்கள்.

நடைமுறை பயன்பாடு:

- நோக்கமுடன் செயல்படுங்கள்
- நீங்கள் கற்பிப்பதை நீங்கள் வாழுங்கள்

நாள் 7: குடும்பத்தில் உணர்ச்சி நெருக்கத்தை வளர்த்தல்

கொலோசெயர் 3:14 “இவை எல்லாவற்றின்மேலும், பூரணசற்குணத்தின் கட்டாகிய அன்பைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்”

இங்கே “பூரணசற்குணத்தின் கட்டாகிய” என்ற சொல் ஒரு வலிமையான உருவகத்தை காட்டுகிறது—பல்வேறு துணித்துண்டுகளை ஒன்றாக இணைக்கும் நூல் போல. பவுல் அன்பை ஒரு உணர்வாக மட்டும் பேசவில்லை; அது மற்ற எல்லா நற்குணங்களையும்—இரக்கம், தாழ்மை, பொறுமை, மன்னிப்பு—மூடியிருக்கும் ஒரு சிந்தித்த செயலாகக் கூறுகிறார். “தரித்துக்கொள்ளுங்கள்” என்ற கருத்து, ஒருவர் உடை அணிவதைப் போல, அன்பை தினமும் திட்டமிட்டு தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. அன்பு ஒரு உணர்வு மட்டுமல்ல; அது ஒரு செயலும், ஒரு அர்ப்பணிப்பும் ஆகும். வேதாகமத்தில் அன்பு (அகாபே) என்பது சுயநலமற்ற, தியாகமான, நிபந்தனையற்றது—அது கிறிஸ்துவின் அன்பை பிரதிபலிக்கிறது. அன்பு இல்லாமல், இந்த நற்குணங்கள் இருக்கலாம்—ஆனால் அவை ஒன்றாக நிலைத்திருக்காது. நல்ல நடத்தை ஆழமான உறவாக மாறுவதற்கு காரணம் அன்பே.

ஒரு குடும்பத்தில் இதன் அர்த்தம்:

- அன்பில்லாமல் ஒழுக்கம் இருந்தால் → அது பயத்தை உருவாக்கும்
- அன்பில்லாமல் பராமரிப்பு இருந்தால் → அது இடைவெளியை உருவாக்கும்
- அன்பில்லாமல் திருத்துதல் இருந்தால் → அது மனக்கசப்பை உருவாக்கும்

ஆனால் அன்பு இருக்கும்போது, எல்லாம் உறவாக உயிர்ப்புடன் இருக்கும், உணர்ச்சியளவில் பாதுகாப்பாக இருக்கும். பல குடும்பங்கள் வெளிப்படையாக நல்லபடி செயல்படுகின்றன, ஆனால் உள்ளார்ந்த முறையில் இணைப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. “நாம் ஒன்றாக வாழ்கிறோமா?” இது கேள்வி அல்ல: ஆனால் “நாம் உணர்ச்சியளவில் இணைந்திருக்கிறோமா?” இந்த வசனத்தின் படி அன்பு தானாக வருவது அல்ல. அது தினமும் உடை அணிவதைப் போல அணிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒரு குடும்பம் தேவனை பிரதிபலிக்கும்போது, அது ஒரு இடத்தை மட்டும் பகிர்ந்து கொள்ளாது—இதயங்களையும் பகிக்கிறது.

நடைமுறை பயன்பாடு:

குடும்பமாக சேர்ந்து, நாம் தேவனிடமிருந்து பெற்ற அன்பைப் பற்றி பேசுங்கள். குறிப்பாக உங்கள் பிள்ளைகளுடன் அதை பகிருங்கள்.

சிந்திக்க:

- நாம் நம் பிள்ளைகளுக்கு தேவனைப் பற்றி தகவல் அளிக்கிறோமா... அல்லது அவர்களை அவரது அன்புக்குள் அழைக்கிறோமா?
- நம் வீடு செயல்திறன் காட்டும் இடமாக இருக்கிறதா... அல்லது சொந்தம் என்ற உணர்வைத் தரும் இடமாகத் தோன்றுகிறதா??

நாள் 8: உடைக்காமல் கட்டி எழுப்பும் தொடர்பு (குடும்பத்தில் ஆரோக்கியமான உரையாடல்)

யாக்கோபு 1:19 “ஆகையால், என் பிரியமான சகோதரரே, யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்குத் தாமதமாயுமிருக்கக்கூடவர்கள்”

யாக்கோபு இந்த கடிதத்தை எழுதிய காலத்தில், யூதர்கள் இரு பிரிவாகப் பிளவுபட்டிருந்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றாதவர்கள், அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களை கடினமாக நடத்தினர். ஆகவே சபையில் சமாதானம் நிலைக்கவும், விசுவாசிகள் ஞானத்தில் வளரவும் யாக்கோபு இந்த கடிதத்தை எழுதியார்.

நாம் மற்றவர்களை கவனமாகக் கேட்கிறவர்களாகவும், பொறுமையுடன் பதில் அளிக்கிறவர்களாகவும், கோபப்படாதவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். கோபம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமானது; அது நீதியான செயல் அல்ல. நாம் மற்றவர்கள் சொல்வதை கேட்காதபோது, அவர்கள் தரும் நல்ல அறிவுரைகளை இழந்து விடுகிறோம். நாம் பொறுமையுடன் பேச வேண்டும்; இல்லையெனில், நாம் சொல்ல நினைப்பது மற்றவர்களுக்கு சரியாக சென்றடையாது. இப்படியாக வாழும்போது, நாம் ஆரோக்கியமான மற்றும் வலுவான உறவுகளை கட்ட முடியும். இந்த வசனம் ஒரு சீஷன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கான முன்மாதிரி. அந்த காலத்திலும் கூட, கிறிஸ்துவை அறியாதவர்கள் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டபோது, இந்த சத்தியம் விசுவாசிகளை சரியான பாதையில் நடத்திச் சென்றது.

என் வாழ்க்கையில், என் வேலை இடத்தில், என் மேலாளரின் சொற்களை நான் கவனமாகக் கேட்டு, பொறுமையுடன் பதில் அளித்து, கோபப்படாமல் இருந்தேன். ஆனால் அதே சமயம், என் உடன் வேலை செய்பவர்கள், என் மனைவி, மற்றும் சீஷர்களுடன், இதை கடைப்பிடிக்க நான் போராடினேன். இதன் மூலம், நான் தேவனுக்கு எவ்வளவு பயப்படுகிறேன் மற்றும் அவரை எவ்வளவு உண்மையாக நேசிக்கிறேன் என்பதைக் கண்டறிந்தேன். இதை உணர்ந்தபோது, மற்றவர்களை கவனமாகக் கேட்கவும், பொறுமையுடன் பதில் அளிக்கவும், அவர்கள்மீது கோபப்படாமல் இருக்கவும் நான் முன்னேற முடிந்தது. நாம் அனைவரும் இதை நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க முயற்சிக்கலாம்.

சிந்திக்க:

- நீங்கள் எந்த சூழ்நிலைகளில் அதிகமாக கோபப்படுகிறீர்கள்? அந்த நேரங்களில் ஏன் பொறுமையாக சிந்திக்க முடியவில்லை?
- மற்றவர்கள் கூறுவதை உங்களால் கேட்க முடிகிறதா
- வலுவான உறவுகளை கட்ட விரும்புகிறீர்களா? அப்படியானால் அதற்காக ஜெபியுங்கள்.

நடைமுறை பயன்பாடு:

- தினமும் நீங்கள் எப்படி கேள்விப்பட்டீர்கள், எப்படி பேசினீர்கள், உங்கள் கோபத்தை கட்டுப்படுத்தினீர்களா என்பதை சிந்தியுங்கள்
- இதற்காக தினமும் ஜெபிக்க ஒரு பழக்கத்தை உருவாக்குங்கள்

நாள் 9: அன்புடன் சத்தியத்தைப் பேசுங்கள்

எபேசியர் 4:15 “அன்புடன் சத்தியத்தைக் கைகொண்டு தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும், நாம் வளருகிறவர்களாயிருக்கும்படியாக அப்படிச் செய்தார்”

இங்கே இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளன:

1. சத்தியத்தைப் பேசுதல்:

- நேர்மையாகவும் வெளிப்படையாகவும் இருங்கள்
- மிகைப்படுத்தவோ அல்லது உண்மையை மாற்றிப் பேசவோ வேண்டாம்

2. அன்பு:

- கடுமையான வார்த்தைகள் காயப்படுத்தும்
- மென்மையான வார்த்தைகள் கருணை, இரக்கம், மரியாதையுடன் மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ள உதவும்
- மற்றவர்களின் உணர்வுகள், பார்வைகள், புரிதலை கவனத்தில் கொள்ளுங்கள்

நமது குடும்பத்தில், தினசரி உரையாடல்களில் நாம் எதிர்கொள்ளும் பெரிய சவால்களில் இதுவும் ஒன்று. சில நேரங்களில் நாம் சத்தியத்தை கடுமையாகப் பேசுகிறோம்; அது குடும்பத்தினருக்கு உதவாது. அது சத்தியமாயிருந்தாலும், கடுமையாகச் சொன்னால் மற்றவர் அதை ஏற்க மாட்டார்கள்; எதிர்பார்த்த மாற்றமும் ஏற்படாது. அதனால், அன்புடன் சத்தியத்தைப் பேசுவது முக்கியமும் தேவனுக்குப் பிரியமானதுமானது— குற்றம் சாட்டாமல், குறை கூறாமல், பிறரை தாழ்த்தாமல், “நான் தான் சரி” என்ற மனப்பாங்கின்றி பேச வேண்டும். இத்தகைய மனப்பாங்குகள் தேவபக்தியானவை அல்ல. நாம் பேசும் போது அன்புடன் பேச வேண்டும்; இரக்கத்தை காட்ட வேண்டும்; மற்றவரையும் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

இயேசு — நமது முழுமையான முன்மாதிரி: இயேசு கிறிஸ்து அன்புடன் சத்தியத்தைப் பேசுவதில் சிறந்த முன்மாதிரி. வேதாகமத்தில் பல இடங்களில் அவர் அன்புடன் சத்தியத்தைப் பேசினார். **உதாரணம்:** விபச்சாரத்தில் பிடிக்கப்பட்ட பெண் (யோவான் 8:1–11) இயேசு அந்த பெண்ணை நேசித்தார். அவரை குற்றம் சாட்டவில்லை; ஆனால் பாவத்தை விட்டு விலகச் சொன்னார்.

நடைமுறை பயன்பாடு:

- கத்துவதையும் கடுமையான மொழியைப் பயன்படுத்துவதையும் தவிருங்கள் — அது எதிர்ப்பு மனப்பாங்கை உருவாக்கும்
- மற்றவரின் கண்ணோட்டத்தைக் கவனமாகக் கேளுங்கள்.
- உரையாடல் முழுவதும் அவரை ஊக்குவிக்கவும், அவரைப் பற்றிய உங்கள் அக்கறையை வெளிப்படுத்தவும்

நாள் 10: தினமும் ஒருவரை ஒருவர் உற்சாகப்படுத்துங்கள்

1 தெசலோனிகேயர் 5:11 “ஆகையால் நீங்கள் செய்துவருகிறபடியே, ஒருவரையொருவர் தேற்றி, ஒருவருக்கொருவர் பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படி செய்யுங்கள்”

இந்த வசனத்தில் அப்போஸ்தலன் பவுல், நாம் ஒருவரை ஒருவர் தொடர்ந்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுகிறார். “உற்சாகப்படுத்துங்கள்” என்ற கிரேக்கச் சொல் “பரக்கலைட் (parakaleite)” — அதாவது “ஒருவரின் பக்கத்தில் நின்று அழைப்பது” என்று பொருள். மேலும், நம்பிக்கை, ஆறுதல், வலிமை அளிக்கும் வார்த்தைகளைப் பேசுவதையும் குறிக்கிறது. இது சில சமயங்களில் மட்டும் செய்வதல்ல; தினமும் செய்ய வேண்டிய ஒன்று. அவர்கள் ஏற்கனவே இதைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், அதைத் தொடர்ந்து செய்யும்படி பவுல் ஊக்குவிக்கிறார். இந்த உற்சாகப்படுத்துதல், நம் குடும்பங்களில் தினசரி பழக்கமாக மாற வேண்டும். இது ஒரு முறை செய்யும் செயல் அல்ல; குடும்பத்திலும் சபையிலும் ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியத்தை கட்டியெழுப்பும் வாழ்க்கை முறை.

இந்த வசனம் மேலும் “ஒருவருக்கொருவர் பக்திவிருத்தி உண்டாகும்படி செய்யுங்கள்” என்று கூறுகிறது. இது ஒரு கட்டிடம் கட்டுவது போல ஒரு உருவகத்தை காட்டுகிறது— ஒவ்வொரு கல்லையும் வைத்து ஒரு வீட்டை வலுப்படுத்துவது போல. தேவன் தமது கிருபையால் நம்மை கட்டியெழுப்புகிறார்; அதே கட்டுமான செயல்பாட்டில் நாமும் மற்றவர்களுக்காக பங்கெடுக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். நம் வார்த்தைகள் அந்தக் கற்கள் போன்றவை. “தயவு செய்து,” “மன்னிக்கவும்,” “நன்றி,” “நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்” போன்ற மென்மையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும்போது, நம் குடும்பம் வலிமையாகவும் சந்தோஷமாகவும் மாறுகிறது. ஆனால்

கடுமையான வார்த்தைகள் பிறரை காயப்படுத்தி, குடும்ப உறவை பலவீனப்படுத்தும். இவ்வாறான நல்ல வார்த்தைகள் கிறிஸ்துவின் அன்பை பிரதிபலிக்கும் ஆவிக்குரிய கருவிகளாக மாறி, சமாதானம், தாழ்மை, பரஸ்பர மரியாதை நிறைந்த சூழலை உருவாக்குகின்றன. ஆகவே அன்பான வார்த்தைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகவும் முக்கியம்.

தேவன் நம் குடும்பங்கள் அன்பும் சமாதானமும் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். “நன்றாக செய்தாய்,” “மிகச் சிறந்த முயற்சி,” “அற்புதமான வேலை” போன்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தும்போது, நம் வீட்டில் தேவனுடைய அன்பை வெளிப்படுத்துகிறோம். சிறிய, மென்மையான வார்த்தைகளுக்குக் கூட பெரிய தாக்கம் உண்டு. நாம் ஒவ்வொரு நாளும் அன்பும் கவனமும் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் உற்சாகப்படுத்த முயற்சிப்போம்.

சிந்திக்க:

- நான் வீட்டில் ஒருவரை ஒருவர் கட்டியெழுப்பும் நல்ல வார்த்தைகளையா பேசுகிறேனா? அல்லது உடைக்கும் கடுமையான வார்த்தைகளையா பேசுகிறேனா?
- “நன்றி,” “மன்னிக்கவும்,” “நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்” போன்ற எளிய வார்த்தைகளை இன்று என் குடும்பத்தை வலுப்படுத்த எப்படி பயன்படுத்தலாம்?

நடைமுறை பயன்பாடு:

வீட்டில் ஒருவருக்கொருவர் “தயவு செய்து,” “மன்னிக்கவும்,” “நன்றி,” “நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்,” “சிறந்த முயற்சி,” “அற்புதமான வேலை” போன்ற மரியாதையான, மென்மையான, அன்பான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துங்கள். இவை உங்கள் குடும்பத்தின் பலமாக மாறட்டும்.

நாள் 11: நன்றியுணர்வைப் பகிர்வோம்

பிலிப்பியர் 4:6 “நீங்கள் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல், எல்லாவற்றையுங்குறித்து உங்கள் விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுகலினாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்.”

அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, இந்த வசனத்தை நான் ஒரு வலிமையான வாக்குத்தத்தமாகப் பார்க்கிறேன்—என் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் உறுதிப்படுத்தும் வசனம். “நீங்கள் ஒன்றிற்கும் கவலைப்படாதீர்கள்” என்று இந்த வசனம் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பல விஷயங்களைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுகிறோம்—பொருளாதாரம், பிள்ளைகளின் கல்வி, எதிர்காலம், உடல்நிலை போன்றவை.

நமது கவலைகளை மாற்றுவது தேவனுடைய பொறுப்பு. நாம் செய்ய வேண்டியது, நமக்கு உள்ள எல்லா கவலைகளையும் அவரிடம் கொண்டு வருவது. அதைத்தான் தேவன் விரும்புகிறார். நம் கவலைகளை நமக்குள் வைத்துக்கொள்வதையோ, பிறரிடம் சொல்லிவிட்டு அப்படியே விட்டுவிடுவதையோ, அல்லது யாராலும் மாற்ற முடியாது என்ற நம்பிக்கையின்மையோடு வாழ்வதையோ தேவன் விரும்புவதில்லை.

ஆகவே, ஒரு குடும்பமாக நாம் ஒன்றாக உட்கார்ந்து, ஒவ்வொருவரின் கவலைகளையும் திறந்த மனதுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆச்சரியமோ கோபமோ இல்லாமல், பொறுமையுடன் ஒருவரை ஒருவர் கேட்டு, ஒருவருக்கொருவர் ஜெபிக்க வேண்டும். இந்த பழக்கத்தை நாம் குடும்பத்தில் உருவாக்கும்போது, ஒருவரின் தேவைகளையும் போராட்டங்களையும் நன்றாக புரிந்து கொள்ள முடியும். இதை தொடர்ந்து செய்யும்போது, குடும்பத்தில் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் வளர்கிறது — “என் உணர்வுகளை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள், எனக்காக ஜெபிக்கிறார்கள்” என்ற நம்பிக்கை உருவாகிறது. இதுவே தேவன் விரும்புவது.

நடைமுறை பயன்பாடு:

கவலை தரும் விஷயங்களை எழுதிக் கொண்டு, குடும்பமாக முழங்காலிட்டு ஒன்றாக ஜெபியுங்கள்.

நாள் 12: வேதாகமப்படி முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பது

மத்தேயு 18:15 “உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாகக் குற்றஞ்செய்தால், அவனிடத்தில் நீ போய், நீயும் அவனும் தனித்திருக்கையில், அவன் குற்றத்தை அவனுக்கு உணர்த்து அவன் உனக்குச் செவிகொடுத்தால், உன் சகோதரனை ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாய்”

இந்த வசனம், முரண்பாடுகளை நேர்மையுடனும் இரக்கத்துடனும் எதிர்கொள்ள அழைக்கிறது. இயேசு “சகோதரன்” என்ற குடும்ப மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்—நம்புகிறவர்கள் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நினைவூட்டுகிறார்; அந்த உறவுகள் மிகவும் முக்கியமானவை.

“உனக்கு விரோதமாகக் குற்றஞ்செய்தால்” என்பதனால், காயப்படுத்தல் உண்மையானவை என்றும் அவற்றை கவனிக்க வேண்டும் என்றும் தெரிகிறது. இயேசு காயத்தைப் புறக்கணிக்கவோ அல்லது மனக்கசப்பை உள்ளே வைத்துக்கொள்ளவோ சொல்லவில்லை. மெளனம் கசப்பை வளர்க்கும்; ஆனால் அன்பில் சொல்லப்படும் சத்தியம் சுகப்படுத்தலைக் கொண்டு வரும்.

அவர் பொறுப்பை நம்மீது வைக்கிறார்: “போ.” காத்திருக்காதே. முன்வந்து பேசுவது காயங்களை ஆழப்படாமல் தடுக்கிறது. இலக்கு அவமானப்படுத்துவது அல்ல; மறுசீரமைப்பு ஆகும்.

“அவன் உனக்குச் செவிகொடுத்தால்” என்பதில் தாழ்மையான, நேர்மையான உரையாடல் முக்கியம். இரு பக்கங்களும் தயாராக இருக்க வேண்டும்—சத்தியத்தைப் பேசவும், கவனமாகக் கேட்கவும், மன்னிக்கவும். ஆரோக்கியமான உரையாடல்கள் குற்றச்சாட்டு, கடுமையான வார்த்தைகள், மேலும் காயப்படுத்தும் கோபம் ஆகியவற்றைத் தவிர்க்கும்.

“உன் சகோதரனை ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாய்” என்பது தேவனுடைய இருதயத்தை பிரதிபலிக்கிறது — மறுசீரமைப்பு. பாவம் செய்தவன் குற்ற உணர்ச்சியிலிருந்து விடுபடுகிறான்; காயமடைந்தவன் கசப்பிலிருந்து விடுபடுகிறான். இதுவே உறவுகள் சுகமாகும் வழி.

இதை நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கும்போது, நம்பிக்கை, அன்பு, சமாதானம் ஆகியவற்றால் நிறைந்த வலுவான, தேவனுக்குப் பொருந்திய உறவுகள் உருவாகும்.

சிந்திக்க:

- நான் காயமடைந்தபோது, ஆரோக்கியமான உரையாடலைத் தொடங்க முன்வருகிறேனா?
- நான் மன்னிக்கப்பட விரும்புவது போல, மற்றவர்களை மன்னிக்க தயாரா?
- தீர்க்கப்படாமல் இருந்தால், அடுத்த படிகளை (மத்தேயு 18:16–17) பின்பற்ற தயாரா?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- பேசுவதற்கு முன் ஜெபியுங்கள்—ஞானத்தையும் சரியான மனப்பாங்கையும் தேவனிடம் கேளுங்கள்.
- தெளிவாகவும் மென்மையாகவும் பேசுங்கள்—வெற்றி பெறுவதற்காக அல்ல, மறுசீரமைப்பிற்காக கவனம் செலுத்துங்கள்.

நாள் 13: குடும்பத்தில் ஜெபமும் ஆராதனையும் கொண்ட கலாச்சாரத்தை உருவாக்குதல்

சங்கீதம் 100:2 “மகிழ்ச்சியோடே கர்த்தருக்கு ஆராதனைசெய்து, ஆனந்தசத்தத்தோடே அவர் சந்நிதிமுன் வாருங்கள்”

இந்த சங்கீதம் பாரம்பரிய யூத போதனைகளில் மோசேயுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. இந்த வசனம் சங்கீதம் 100-இன் ஒரு முக்கிய பகுதி. இது பூமியெங்கும் தேவனுடைய நன்மை, கருணை, மற்றும் படைப்பை கொண்டாட அழைக்கிறது. இந்த சங்கீதம் கர்த்தரின் நன்மை, அவருடைய நித்திய இரக்கம், மற்றும் தலைமுறைகள் முழுவதும்

நிலைக்கும் விசுவாசத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த வசனம் சோர்வான அல்லது கட்டாயமான சேவையை அல்ல; ஆனந்தமும் உற்சாகமும் நிறைந்த ஆராதனையை வலியுறுத்துகிறது.

ஆராதனை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கோ அல்லது நேரத்திற்கோ மட்டும் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை; அது மகிழ்ச்சியுடன் தேவனுடைய சந்நிதிக்கு வருவது என்ற தொடர்ச்சியான செயலாகும். இந்த சங்கீதம் விசுவாசிகளை கட்டாயத்தால் அல்ல, இதயப்பூர்வமான மகிழ்ச்சி, நன்றி, மற்றும் உற்சாகத்துடன் தேவனை ஆராதிக்க அழைக்கிறது. தேவனை சேவிப்பது ஒரு சிறப்புரிமை என்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. அதனால், சேவையிலும் ஆராதனையிலும் விருப்பமின்மையுடன் அல்ல, மகிழ்ச்சியான மனப்பாங்குடன் இருக்க ஊக்குவிக்கிறது.

ஆராதனை தேவனுக்கான ஒரு சேவையாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த சேவை கட்டாயமாக அல்ல, மகிழ்ச்சியுடனும் சுதந்திரத்துடனும், இதயத்திலிருந்து வர வேண்டும். ஒவ்வொரு குடும்பமும் முதலில் வீட்டிலேயே ஜெபமும் ஆராதனையும் கொண்ட ஒரு கலாச்சாரத்தை உருவாக்க வேண்டும். இதுவே தேவனுக்குச் செய்யப்படும் ஒரு சேவை ஆகும்.

நாம் திட்டமிட்டு வீட்டில் ஜெபமும் ஆராதனையும் கொண்ட கலாச்சாரத்தை உருவாக்கவில்லை என்றால், அந்த இடத்தை வேறு ஏதோ நிரப்பிவிடும்—தனிமை, அழுத்தம், கவனச்சிதறல்கள், அல்லது மௌனம் போன்றவை. ஒரு குடும்பமாக, தினமும் தேவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் கலாச்சாரத்தை உருவாக்க வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்துக்கு கொடுக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பரிசு செல்வமோ வெற்றியோ அல்ல—அது ஜெபமும் ஆராதனையும் ஆகும்.

இந்த கலாச்சாரத்தை உருவாக்க நடைமுறை வழிகள்:

1. தினமும் ஒரு நேரத்தை நிர்ணயியுங்கள். 5–10 நிமிடங்களாக இருந்தாலும் போதும். நீண்ட நேரத்தை நோக்காதீர்கள், தொடர்ந்து செய்வதையே நோக்கமாகக் கொள்ளுங்கள். அது பள்ளிக்கு செல்லும் முன்போ அல்லது தூங்குவதற்கு முன்போ இருக்கலாம்.
2. எளிமையாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்:
 - ஒரு குறுகிய வேதாகம வசனம்
 - ஒரு ஆராதனைப் பாடல்
 - ஒருவரின் ஜெபம்அழுத்தம் வேண்டாம்—இருப்பதே போதும் (presence).
3. உண்மையான தருணங்களில் ஜெபியுங்கள். “குடும்ப ஜெப நேரம்” வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டாம்.

நாள் 14: ஆவிக்குரிய தலைமையில் பெற்றோரின் பங்கு

உபாகமம் 6:6–7 “இன்று நான் உனக்குக் கட்டளையிடுகிற இந்த வார்த்தைகளை உன் இருதயத்தில் இருக்கக்கூடவது. நீ அவைகளை உன் பிள்ளைகளுக்குக் கருத்தாய்ப் போதித்து, நீ உன் வீட்டில் உட்கார்ந்திருக்கிறபோதும், வழியில் நடக்கிறபோதும், படுத்துக்கொள்ளுகிறபோதும், எழுந்திருக்கிறபோதும் அவைகளைக் குறித்துப் பேசி,”

இந்த வசனம், பெற்றோர்களே தங்கள் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையில் முதன்மையான, தினசரி ஆவிக்குரிய தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை தெளிவாகக் கூறுகிறது. அவர்கள் தேவனுடைய கட்டளைகளை பிள்ளைகளின் இருதயங்களில் பதியச் செய்வதற்குப் பொறுப்பாளிகள். இதற்கு ஆர்வமுள்ள கற்பித்தலும் தேவை. பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு தேவனுடைய வார்த்தையை கற்பிப்பதற்கு முன், அது முதலில் அவர்களுடைய இருதயங்களில் பதியப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது தனிப்பட்ட விசுவாசம், பக்தி வாழ்க்கை, மற்றும் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு ஏற்ப வாழும் வாழ்க்கையை குறிக்கிறது.

அக்கறையுடன் கற்பிக்கவும் (வ.7a): கருத்தாய்ப் போதித்து என்றால், பெற்றோர் தொடர்ந்து, நோக்கத்துடன், மற்றும் உறுதியாக, முக்கியமாக தங்களுடைய வாழ்க்கை உதாரணத்தின் மூலம் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

விசுவாசம் தினசரி வாழ்க்கையில் இணைக்கப்பட வேண்டும்: “நீ வீட்டில் உட்காரும்போது” (ஓய்வு நேரம்), “வழியில் நடக்கும்போது” (பயணம்), “படுக்கும்போது” (இரவு), “எழும்போது” (காலை) — இதனால் விசுவாசம் ஒரு தனி நிகழ்வாக அல்ல, ஒரு இயல்பான உரையாடலாக மாறுகிறது; செயற்கையானதல்ல, இயற்கையானது; தகவல் மட்டுமல்ல, வாழ்க்கை மாற்றத்தை உண்டாக்குவது.

பெற்றோர்களே தங்கள் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையில் முதன்மையான சீடர்களை உருவாக்குபவர்கள் ஆக வேண்டும்; தங்கள் தாக்கம், ஜெபம், மற்றும் வாழ்க்கை முறையின் மூலம் அவர்களை தேவனோடு உறவு கொள்ள வழிநடத்த வேண்டும்.

சிந்திக்க:

- சபை பொறுப்புகளைத் தாண்டி, நான் தேவனோடு தனிப்பட்ட நேரம் செலவிடுகிறேனா?
- என் பிள்ளைகள் என்னுள் ஜெபம், பொறுமை, மன்னிப்பு, நேர்மை ஆகியவற்றைக் காண்கிறார்களா?
- நாங்கள் வீட்டில் தேவனைப் பற்றி ஜெப நேரத்தில் மட்டும் பேசுகிறோமா?
- நான் என் பிள்ளைகளை விட வேலை/ஊழியத்தில் அதிகம் முதலீடு செய்கிறேனா?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- குறுகிய குடும்ப ஜெபம் அல்லது ஆசீர்வாதம் செய்யுங்கள்
- நீங்கள் தவறாக இருந்தால் மன்னிப்பு கேளுங்கள்
- நடைமுறையாக அன்பை காட்டுங்கள்
- உங்கள் பிள்ளைகளுடன் அர்த்தமுள்ள, நோக்கமுள்ள உரையாடல்கள் கொள்ளுங்கள்
- உங்கள் தனிப்பட்ட ஜெப வாழ்க்கையை அவர்கள் காண அனுமதியுங்கள்
- உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக குறிப்பாக ஜெபியுங்கள்; சில நேரங்களில் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஜெபியுங்கள்

நாள் 15: சபைக்கு சேவை செய்கிற குடும்பங்களை உருவாக்குதல்

நம் தினசரி வாழ்க்கையில், நாம் சம்பளம் பெறுவதற்காகவோ, மேலாளருக்காகவோ, அல்லது அந்த நாளை கடக்கவே வேலை செய்கிறோம் என்று தோன்றலாம். ஆனால் சவிசேஷம் நம் பார்வையை மாற்றுகிறது: நம் உண்மையான ஆண்டவர் கிறிஸ்து. இதன் அர்த்தம், நாம் செய்யும் வேலை—அது அலுவலகத்திலோ, பள்ளியிலோ, அல்லது வீட்டில் செய்யும் சிறிய வேலைகளாக இருந்தாலும்—அது உண்மையில் ஆராதனையாக மாறுகிறது.

சேவை என்பது நாம் சுமக்க வேண்டிய பாரம் அல்ல; அது ஒரு பரிசுத்தமான சிறப்பான வாய்ப்பு. தேவன் நமக்கு உயிரையே கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை உணரும்போது, நம் சக்தியையும் நேரத்தையும் அவருக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பது நன்றி நிறைந்த இருதயத்தின் இயல்பான பதிலாகும். நாம் தேவனுடைய அன்பை சம்பாதிக்க சேவை செய்வதில்லை; அவர் ஏற்கனவே நம்மை நேசிப்பதால் சேவை செய்கிறோம்.

குடும்பம் – ஒரு “ஊழிய அணி” தேவன் தனிநபர்களை மட்டும் அழைக்கவில்லை; குடும்பங்களையும் அழைக்கிறார். ஒரு குடும்பம் சேர்ந்து சபைக்கு சேவை செய்யும்போது, அது சாதாரண வாழ்க்கையைத் தாண்டிய ஒரு சிறப்பு உறவை உருவாக்குகிறது. உங்கள் வீடு தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கான “பயிற்சி மையம்” ஆக மாறுகிறது. குடும்பத்தில் ஒருவர் ஒரு ஊழியத்தில் சேவை செய்தால், அவர்களின் ஆதரவு, ஜெபம், உற்சாகம் மூலம் முழு குடும்பமும் அந்த பணியின் ஒரு பகுதியாகிறது. நாம் ஒன்றாக சேவை செய்யும்போது, நம் “வேலை” ஒற்றுமையின் உயிருள்ள சாட்சியாக மாறுகிறது.

சிந்திக்க:

- நம் குடும்பம், தேவனால் நம் சபைக்கு உதவ அனுப்பப்பட்ட ஒரு “அணி” என்று நம்மை நாம் பார்க்கிறோமா?
- இருதய சோதனை: நாம் மற்றவர்கள் பார்க்கும்படி சேவை செய்கிறோமா? அல்லது நம் “உண்மையான ஆண்டவர்” மறைவில் காண்கிறார் என்பதை அறிந்து திருப்தியாக இருக்கிறோமா?

- “ஏன்” என்ற கேள்வி: நம் தினசரி வேலைகளை “கர்த்தருக்காக செய்கிறோம்” என்று பார்க்கும்போது, அது நம் வீட்டின் சூழ்நிலையை எப்படி மாற்றுகிறது?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- இன்று, உங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களை உறவினர்கள் என்ற பார்வையில் மட்டும் அல்ல, இணைச் சேவகர்கள் என்று பாருங்கள். நீங்கள் பாத்திரம் கழுவினாலும், சபை நிகழ்ச்சியில் உதவினாலும், அயலவரை ஊக்குவித்தாலும்—அதை “முழு இதயத்தோடு” செய்யுங்கள்.
- இன்று எந்த வேலையையும் தொடங்குவதற்கு முன், ஒரு சிறிய ஜெபம் சொல்லுங்கள்: “கர்த்தாவே, இதை உமக்காக செய்கிறேன்.”

நாள் 16: குடும்பங்கள் சபையை பலப்படுத்துதல்

கலாத்தியர் 6:10 “ஆகையால் நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக, யாவருக்கும், விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும், நன்மைசெய்யக்கடவோம்”

நாம் ஒரு பிறந்தநாள் விழாவிட சென்று, சிறிது நேரம் உட்கார்ந்து, சாப்பிட்டு விட்டு வீட்டிற்கு திரும்பிவிட்டோம் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். இது “பெறுபவர் மனப்பான்மை”. நாம் பெறுவதற்கே வருகிறோம். மாறாக, அதே விழாவில் நாம் மேசையை அமைக்க உதவி செய்து, விளையாட்டில் மற்றவர்களை உற்சாகப்படுத்தி, அனைவருக்கும் இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டால்? அது “பங்களிப்பாளர் மனப்பான்மை”. நாம் அந்த விழாவை எல்லோருக்கும் சிறப்பாக மாற்றுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர் பவுல் சபையை “விசுவாசத்தின் குடும்பம்” என்று விவரிக்கிறார் (கலாத்தியர் 6:10). தேவன் நம் பரலோகப் பிதாவாக இருக்கிறார்; நாம் சகோதரர்களும் சகோதரிகளுமாக இருக்கிறோம். இந்த வசனம் “ஆகையால்” என்று தொடங்குகிறது; இது முன்புள்ள வசனங்களுடன் (கலாத்தியர் 6:7-9) ஆவிக்காக விதைப்பதும் அறுவடை செய்வதும் பற்றி இணைக்கப்படுகிறது. பவுல் இவ்வாழ்க்கையை “விதைக்கும் காலம்” என்று பார்க்கிறார் — நன்மை செய்ய ஒரு குறுகிய வாய்ப்பு.

இந்த வசனம் நம்மை பெறுபவர் மனப்பான்மையிலிருந்து பங்களிப்பாளர் மனப்பான்மைக்கு மாற்ற அழைக்கிறது. ஒரு வலிமையான சபை, “விசுவாசத்தின் குடும்பத்தை” தங்கள் முதன்மை சமுதாயமாகக் கருதி, சேவை செய்யவும் ஆதரிக்கவும் முன்வரும் குடும்பங்களால் கட்டப்படுகிறது. “விசுவாசக் குடும்பத்தை” முன்னுரிமையாக்குங்கள்.

- சேவையை ஒரு வாய்ப்பாக பார்க்கவும், கடமையாக அல்ல: உங்கள் குடும்பத்தினரையும், குழந்தைகளையும் கூட, சபையில் உள்ள தேவைகளை கவனித்து அதை நிறைவேற்ற ஊக்குவியுங்கள்.
- சேவை ஒரு வாழ்க்கை முறை: சேவை என்பது ஒரு சபை பொறுப்பு மட்டுமல்ல; அது தேவனுக்கு மகிமை கொடுக்கும் வாழ்க்கை முறையாக இருக்க வேண்டும்.
- நிலைத்திருக்கும் குடும்ப கலாசாரம்: சிரமமான சமயங்களிலும் சேவை செய்யத் தொடரும் மனப்பான்மையை உருவாக்குங்கள்.

விசுவாசக் குடும்பத்தில் நன்மை செய்வதன் மூலம், குடும்பங்கள் ஒரு ஆரோக்கியமான, வளர்ந்து வரும் சபைக்கான அடித்தளமாக மாறுகின்றன.

சிந்திக்க:

- குழந்தைகளுக்காக: நம் சபை ஒரு உண்மையான வீடு என்றால், நாம் அனைவரும் அதில் சேர்ந்து வாழ்ந்தால், அந்த குடும்பத்திற்கு உதவ நீங்கள் எந்த “வேலைகளை” செய்ய விரும்புவீர்கள்?
- அனைவருக்கும்: “ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கச் சபைக்கு செல்வது” மற்றும் “ஒரு குடும்பமாக இருக்கச் சபைக்கு செல்வது” — இவ்விரண்டிற்கும் என்ன வித்தியாசம்?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- **தொடர்ச்சியாக பங்கேற்கவும்:** வலிமையான குடும்பம் வெறும் வருகை தருவதல்ல; அது சேர்ந்திருக்கும். ஞாயிறு ஆராதனையும் ஐக்கியமும் உங்கள் குடும்ப அட்டவணையில் மாற்ற முடியாத ஒன்றாக இருக்கட்டும்.
- **சில செயல்களுக்கு “இல்லை” என்று சொல்லுங்கள்:** சபையை முன்னுரிமையாக்க, வெளிப்புற செயல்களில் (விளையாட்டு, பொழுதுபோக்கு) சிலவற்றை குறைக்க தயாராக இருங்கள்.
- **உங்கள் வீட்டைத் திறக்குங்கள் (உபசரிப்பு):** உங்கள் வீட்டை அந்நியோந்நியத்திற்கும், சிறிய கூட்டங்களுக்கும், புதியவர்களை வரவேற்கவும் பயன்படுத்துங்கள். இது “விசுவாசத்தின் குடும்ப” உறவை வலுப்படுத்துதல்.
- **நன்மை செய்து கருணையை வெளிப்படுத்துங்கள்:** முதலில் விசுவாசிகளுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்; பின்னர் அயலவர்களுக்கும் உதவுங்கள். குடும்பமாக மற்றொரு குடும்பத்துடன் சேர்ந்து உணவு உட்கொள்ளுங்கள்; ஒருவரை ஒருவர் கட்டியெழுப்புவது முக்கியம்.

நாள் 17: நெருக்கடி காலங்களில் மனஉறுதியான குடும்பங்களை உருவாக்குதல்

சங்கீதம் 46:1 “தேவன் நமக்கு அடைக்கலமும் பெலனும், ஆபத்துக்காலத்தில் அநுகூலமுமான துணையுமானவர்”

அடைக்கலம்: தேவன் நமக்குப் பாதுகாப்பான இடம்—ஒரு அரணும் புகலிடமும் ஆகிறார்.

பெலன்: கடினமான சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்ள தேவையான உள்ளார்ந்த வலிமையையும் சக்தியையும் அவர் நமக்குத் தருகிறார்.

அநுகூலமான துணை: நாம் துன்பத்தில் இருக்கும்போது அவர் தூரத்தில் இல்லை; மிகவும் அருகில் இருந்து உதவத் தயாராக இருக்கிறார்.

வரலாற்றுச் சூழல்: பல வேத அறிஞர்கள் இந்த சங்கீதம் ராஜா எசேக்கியாவின் காலத்துடன் தொடர்புடையது என்று கருதுகின்றனர். எசேக்கியா தேவனை நாடி ஜெபித்தபோது, ஒரே இரவில் கர்த்தருடைய தூதன் 1,85,000 அசீரிய வீரர்களை அழித்து, எருசலேமுக்கு அதிசயமான விடுதலையை அளித்தார் (2 இராஜாக்கள் 19:35).

சங்கீதம் 46:1 அடிப்படையில், நெருக்கடி நேரங்களில் மனஉறுதியான குடும்பத்தை கட்டியெழுப்புவது மிகவும் முக்கியம். நெருக்கடி ஒரு புயலைப் போன்றது; மனஉறுதி அந்தப் புயலைத் தாங்கும் அஸ்திபாரம். வெளியில் பொருளாதார சிரமங்கள் அல்லது நோய் போன்ற அழுத்தங்கள் இருக்கும்போது, குடும்ப உறுப்பினர்கள் (சிறப்பாக குழந்தைகள்) பயப்படலாம்.

- உங்கள் வீட்டை “கவலை இல்லா பகுதி” ஆக மாற்றுங்கள். “உலகம் குழப்பமாக இருந்தாலும், நம் குடும்பம் தேவனுடைய பாதுகாப்பிற்குள் உள்ளது” என்ற நம்பிக்கையை குடும்பத்தில் விதையுங்கள்.
- மனஉறுதியான குடும்பங்கள் அனைத்தையும் தாங்களாகவே சமாளிக்க முயற்சிக்காது; தேவனை சார்ந்து நிற்கின்றன.
- நெருக்கடி நேரங்களில், குடும்பத்தினர் தனித்தனியாகப் பிரிந்து விடாமல், தேவன் “எப்போதும் உடனிருக்கும் துணை” என்பதை பிரதிபலிக்க வேண்டும்—அதாவது, ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவாக இருக்க வேண்டும்.

சிந்திக்க:

ஒரு மனஉறுதியான குடும்பம் இப்படிச் சொல்லும்: “பூமி அசைந்தாலும், மலைகள் நடுங்கினாலும், நம் குடும்பம் அசையாது — ஏனெனில் நம் அஸ்திவாரம் நம் செல்வமோ அல்லது நம் ஆரோக்கியமோ அல்ல; அது நம் தேவன்!”

நடைமுறை பயன்பாடு:

- உங்கள் குடும்ப ஜெப நேரத்தை வலுப்படுத்துங்கள். ஒரு சிக்கல் வந்தால் பதற்றப்படாமல், குடும்பமாக ஒன்றாக உட்கார்ந்து ஜெபிக்க உங்கள் பிள்ளைகள் பார்க்கட்டும். “இந்த சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள

தேவையான பலத்தை இன்று தேவனிடம் கேட்போம்” என்று சொல்லுங்கள். இது “தேவனே நம் முதல் அடைக்கலம்” என்பதை அவர்களுக்கு கற்பிக்கும்.

- குடும்பத்தினரிடம் கேளுங்கள்: “இன்று உன் கவலை என்ன? நாம் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி உதவலாம்?”

நாள் 18: நிதியில் விசுவாசமாக இருக்கும் குடும்பம் (குடும்ப நிதிக்கான வேதாகமக் கோட்பாடுகள்)

பிலிப்பியர் 4:19 “என் தேவன் தம்முடைய ஐசுவரியத்தின்படி உங்கள் குறைவையெல்லாங் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மகிமையிலே நிறைவாக்குவார்”

இந்த வசனம், தேவனே நம் தேவைகளை நிறைவேற்றும் இறுதி ஆதாரமென்பதை கற்பிக்கிறது. அவரை நம்புகிறவர்களுக்கு, விசுவாசமான, உதாரமான கொடுப்பதிலும் பொறுப்புணர்விலும் நடப்பவர்களுக்கு—அவர் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் அளிக்கிறார். இதனால் நிதி பற்றிய கவலைகளிலிருந்து, தேவனின் நிறைவேற்றத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதற்குத் திசை மாறுகிறது.

- உங்கள் வருமானமும் வளங்களும் இறுதியில் தேவனிடமிருந்து தான் வருகிறது என்பதை உணர ஆரம்பியுங்கள்; அது வேலைவாய்ப்பிலோ அல்லது உங்கள் முயற்சியிலோ மட்டும் அல்ல. இதுவே சரியான தொடக்கம். உங்களிடம் இருப்பது எல்லாம் தேவனிடமிருந்தே.
- தேவன் நம் அத்தியாவசிய தேவைகளை (உணவு, இருப்பிடம் போன்றவை) பூர்த்தி செய்வார்; சுயநல ஆசைகளையோ ஆடம்பரங்களையோ அல்ல. இது நிதி சிரமங்களிலும் நம்பிக்கையை ஊக்குவிக்கிறது.

நாம் இதை எப்படி நடைமுறைப்படுத்தலாம்?

- நம் வருமானத்தைப் பற்றி ஜெபிக்க வேண்டும்.
- கணவன்-மனைவி சேர்ந்து உட்கார்ந்து வரவு செலவுகளை பேசிக்கொள்ள வேண்டும்.
- உங்கள் பட்ஜெட்டில் தசமபாகம், ஏழைகளுக்கு உதவி, சேமிப்பு, குழந்தைகளுக்கான திட்டம், உங்களுக்கான திட்டம், மற்றும் குடும்ப செலவுகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டும்.
- இவற்றை தேவனிடம் ஒப்படைத்து, உங்கள் திட்டங்களில் விசுவாசமாக இருங்கள்.

சிந்திக்க:

- தேவனே என் ஆதாரம் என்று உண்மையாக நம்புகிறேனா? அல்லது என் சம்பளம்/வியாபாரத்தை அதிகமாக நம்புகிறேனா?
- என் வாழ்க்கை முறை திருப்தியால் நடத்தப்படுகிறதா அல்லது ஒப்பீட்டால் நடத்தப்படுகிறதா?
- நான் கொடுப்பதில் விசுவாசமாக இருக்கிறேனா (தசமபாகம், காணிக்கை, பிறருக்கு உதவி)? அல்லது மீதமுள்ளதை மட்டும் கொடுக்கிறேனா?
- என் நிதி முடிவுகளில் என் துணைவர்/குடும்பத்தாரிடம் பொறுப்புணர்வுடன் இருக்கிறேனா?

நடைமுறை பயன்பாடு:

மத்தேயு 6:33

- முதலில் கொடுங்கள்; கடைசியாக அல்ல — இது தேவனில் நம்பிக்கையை வளர்க்கும்.
- தேவையற்ற கடன்களையும் பாக்கிகளையும் தவிர்க்குங்கள்.
- வருமானம் அதிகரித்ததற்காக வாழ்க்கை முறையை உடனே உயர்த்த வேண்டாம்.
- உங்களிடம் ஏற்கனவே உள்ளவற்றிற்காக தினமும் தேவனுக்கு நன்றி சொல்லுங்கள்.

நாள் 19: வேலை, சபை மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை சமநிலை (குடும்பத்தை புறக்கணிக்காமல் முன்னுரிமைகளை நிர்வகித்தல்)

ஒரு பெரியவராக, தேவன் உங்களுக்கு ஒப்படைத்த குடும்பத்தை புறக்கணிக்காமல், அவருக்கு மகிமை கொடுப்பது நம் பொறுப்பும் சவாலும் ஆகும்.

3 யோவான் 1:2 “பிரியமானவனே, உன் ஆத்துமா வாழ்கிறதுபோல நீ எல்லாவற்றிலும் வாழ்ந்து சுகமாயிருக்கும்படி வேண்டுகிறேன்”

இந்த வசனம், ஆரோக்கியமான உள்ளார்ந்த வாழ்க்கையிலிருந்து (ஆவிக்குரியவை, உறவு, உடல்) எல்லாமும் ஆரம்பிக்கிறது என்பதை காட்டுகிறது. வேதாகமக் கோட்பாடுகளையும் நடைமுறை ஞானத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்னுரிமைகளை நிர்வகிக்க ஒரு வழிகாட்டி:

1. வேதாகம முன்னுரிமை ஒழுங்கு (3 யோவான் 1:2)

முதலில் - ஆத்துமா (ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியம்): வேலைத்தளத்திலும் சபையிலும் நீங்கள் சேவை செய்வது, தேவனோடு உள்ள உங்கள் உறவினைப் பொறுத்தது. 3 யோவான் 1:2 வெளிப்புற வளம் (வேலை/வாழ்க்கை) உள் ஆவிக்குரிய வளத்தை பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. உங்கள் ஆத்துமா ஊட்டமளிக்கப்படும் போது, மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் நீங்கள் பொறுமையுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் செயல்படுவீர்கள்.

இரண்டாவது - வீடு (குடும்ப பொறுப்பு): வேதாகமம், வீட்டைச் சரியாக நடத்துவது சபையைப் பராமரிப்பதற்கான முன்னிலை என்று கூறுகிறது. உங்கள் துணைவர் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக உணர்ந்தாலோ, உங்கள் குழந்தைகள் ஒழுங்கில்லாமல் இருந்தாலோ, உங்கள் முதன்மை ஊழியம் உங்கள் வீட்டில்தான்.

மூன்றாவது - வேலை / சபை: இவை சேவை செய்யும் இடங்கள், ஆனால் குடும்பத்தின் புனிதத்தை மாற்ற முடியாது.

2. முன்னுரிமைகளை சமநிலைப்படுத்தும் நடைமுறை வழிகள்:

கௌரவத்தை விட இருப்பிற்கு (presence) முன்னுரிமை கொடுங்கள்: நீங்கள் வீட்டில் இருக்கும்போது, உடலாலும் மனதாலும் முழுமையாக இருக்க முயலுங்கள்.

குடும்பத்தையும் ஊழியத்தையும் ஒன்றிணைக்குங்கள்: சபையை குடும்பமின்றி தனியாக செல்லும் இடமாகப் பார்க்காமல், குடும்பத்துடன் சேர்ந்து சேவை செய்ய வழிகளை கண்டுபிடியுங்கள்.

தெளிவான எல்லைகளை அமைக்குங்கள்: ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு பிறகு வேலை தொடர்பான அழைப்புகள்/மின்னஞ்சல்களை நிறுத்துவது, அல்லது வார இறுதிகளை குடும்பத்திற்காக ஒதுக்குவது போன்றவற்றை பின்பற்றுங்கள். அதேபோல் அலுவலக நேரம் மற்றும் குடும்ப நேரத்தில் சபை பொறுப்புகளுக்கும் எல்லை வையுங்கள்.

கிருபையின் காலங்கள்: சமநிலை என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்முறை; அது காலகட்டங்களின்படி மாறும். வேலை அதிகமாக இருக்கும் காலங்களில் தேவன் கிருபை தருவார், ஆனால் சில நேரங்களில் ஊழியத்திலிருந்து பின்வாங்கி குடும்பத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய நேரமும் வரும்.

3. குடும்பத்தை புறக்கணிக்காமல் முன்னுரிமைகளை நிர்வகித்தல்

குடும்ப நேரத்தை முன்னுரிமையாக்குங்கள்: முக்கியமான கூட்டங்களைப் போலவே, குடும்ப நேரத்தையும் புனிதமானதாக கருதி திட்டமிடுங்கள்.

“இல்லை” என்று சொல்ல கற்றுக்கொள்ளுங்கள்: சபையில் அதிக பொறுப்புகளை ஏற்காதீர்கள். குடும்பம் அழுத்தத்தில் இருந்தால், உங்கள் வீட்டை பாதுகாக்க “இல்லை” சொல்ல வேண்டும்.

வீட்டில் சேவகராக இருங்கள்: உங்கள் சக்தியையெல்லாம் வேலை அல்லது சபையில் செலவழித்து, மீதியை மட்டும் குடும்பத்துக்கு விடாதீர்கள்.

சமநிலை வாழ்க்கை: சபையில் உங்கள் ஆர்வமும் வீட்டில் உங்கள் அர்ப்பணிப்பும் சமமாக இருக்க வேண்டும். வெளியே சேவை செய்து வீட்டை புறக்கணித்தால், அது அடித்தளத்தை பாதிக்கும்.

3 யோவான் 1:2, உங்கள் வாழ்க்கையின் எல்லா பகுதிகளிலும் சிறப்பாக உங்கள் ஆத்துமாவில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற தேவனுடைய விருப்பத்தை காட்டுகிறது. தேவனோடு உங்கள் உறவை முன்னுரிமையாக்கும்போது, வேலை, சபை, குடும்ப வாழ்க்கையை சமநிலைப்படுத்த தேவையான ஞானத்தையும் கிருபையையும் பெறுவீர்கள். இதன் மூலம் உங்கள் குடும்பத்தில் முழுமையான “ஷாலோம்” (சமாதானம் / நிறைவு) ஏற்படும்.

சிந்திக்க:

- என் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை (ஜெபம், வார்த்தை, கீழ்ப்படிதல்) உண்மையாக ஆரோக்கியமாக இருக்கிறதா? அல்லது வெறுமையாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேனா?
- நான் உள்ளார்ந்த மாற்றத்தை விட வெளிப்புற வெற்றியை அதிகம் தேடுகிறேனா?
- யாராவது என் வாழ்க்கையைப் பார்த்தால், “என் குடும்பமே என் முதல் ஊழியம்” என்று சொல்லுவார்களா?
- என் குடும்பத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்காக, தேவன் என்னை ஏதாவது ஒன்றிலிருந்து பின்வாங்க அழைக்கிறாரா?
- சபையில் தேவனைச் சேவித்துக்கொண்டு, என் குடும்பத்தில் தேவன் கொடுத்த அழைப்பை புறக்கணிக்கிறேனா?
- சபையில் நான் ஒரு விதமாகவும், வீட்டில் முற்றிலும் வேறு விதமாகவும் இருக்கிறேனா?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- உங்கள் நாளை சத்தம் தொடங்குவதற்கு முன் ஆரம்பியுங்கள் (20–30 நிமிடங்கள் கூட போதும்): வேதாகமம் + ஜெபம் + அமைதி
- தினமும் குடும்பத்துடன் இணையும் நேரத்தை அமைக்குங்கள் (10–15 நிமிடங்கள்): கைபேசி இல்லாமல், கவனம் சிதறாமல்
- வீட்டிற்குள் செல்லும் முன் ஒரு நிமிடம் நின்று ஜெபியுங்கள்: “இப்போது என் குடும்பத்திற்கு சேவை செய்ய விரும்புகிறேன்.”

இலக்கு: உங்கள் குடும்பம் உங்கள் அழைப்பின் ஒரு பகுதியாக உணர வேண்டும்; அதன் பாதிப்பாக அல்ல.

நாள் 20: ஜெப பழக்கம்

1 தெசலோனிகேயர் 5:17 “இடைவிடாமல் ஜெபம்பண்ணுங்கள்”

இந்த வசனம் இரண்டு சிறிய கட்டளைகளுக்கு நடுவில் வருகிறது: எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருங்கள். எல்லாவற்றிலேயும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யுங்கள். தெசலோனிகேய சபை விசுவாசிகள் தங்கள்

அயலவர்களிடமிருந்து அதிக அழுத்தத்திலும் துன்பங்களிலும் இருந்தனர். அவர்கள் சோதனைகளுக்கிடையே ஆவிக்குரிய உறுதியுடனும் விழிப்புடனும் நிலைத்திருக்க உதவுவதற்காக பவுல் இந்த அறிவுரைகளை எழுதினார். இன்றைய உலகில், எந்த இடத்திலும் எந்த வயதினருக்கும் மன அழுத்தம் என்பது உண்மையான ஒன்று — குழந்தைகள் முதல் முதியவர்கள் வரை. நாம் உடல் மற்றும் மன அழுத்தம் நிறைந்த காலத்தில் வாழ்கிறோம்; இது தேவனிடமிருந்து நம்மைத் திசைதிருப்பி, ஆவிக்குரிய அழுத்தத்தையும் உருவாக்குகிறது. இந்த நிலைக்கு சிறந்த தீர்வு என்ன? பவுல் தெளிவாக பதிலளிக்கிறார்: இடைவிடாமல் ஜெபம்பண்ணுங்கள்.

ஜெபம் ஒருவராக செய்யும்போது தனிமையாக இருக்கலாம்; ஆனால் குடும்பமாக சேர்ந்து ஜெபிக்கும்போது அது குடும்பத்திற்கு பாதுகாப்பாக மாறுகிறது. குடும்பமாக ஒன்றாக ஜெபிக்கும் பழக்கத்தை வளர்ப்பது முக்கியம். இது குடும்பத்தின் ஆவிக்குரிய அழுத்தத்தை குறைத்து, சந்தோஷத்தை பாதுகாக்க உதவும்.

அவர் எப்படிப்பட்ட ஜெபத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்?

- **சுவாசம் போல ஜெபம்:** நாம் சுவாசிப்பதுபோல் ஜெபிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மூச்சும் தேவனுடைய கிருபையை நினைவூட்டியும் நன்றியுடன் அவரிடமிருந்து திரும்பிச் செல்லவும் உதவும்.
- **தொடர்ச்சியான இணைப்பாக ஜெபம்:** எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் ஜெபியுங்கள். இது அவருடன் நம்மை இணைத்துக்கொள்கிறது; எந்த துன்பம், துயரம், கவலையும் இந்த உறவை உடைக்க முடியாது.
- **சுமையாக அல்ல, பழக்கமாக ஜெபம்:** ஜெபம் என்பது முடிவில்லாத வார்த்தை மீளுரைகள் அல்ல; அது தேவனுடைய சன்னிதியை உணர்வதாகும்.

எளிமையாகச் சொன்னால், ஜெபம் ஒரு வாழ்க்கை முறை. நீங்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் அது ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்.

சிந்திக்க:

- உங்கள் குடும்பம் ஜெபிக்கும் குடும்பமாக அறியப்படுகிறதா?
- உங்கள் குடும்பத்தை ஜெபக் குடும்பமாக மாற்ற நீங்கள் என்ன செய்யலாம்?
- அதிகாலை ஜெபம் உங்கள் நாளின் கவனத்தை மாற்ற முடியுமா? (மாற்கு 1:35)

குடும்ப ஆராதனை குறிப்புகள்:

- தினமும் குடும்பமாகக் கூடி குறைந்தது 5 நிமிடங்கள் ஜெபியுங்கள் — இது ஒருமைப்பாட்டை வலுப்படுத்தும்.
- குழந்தைகளை அவர்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் தேவனோடு பேச ஊக்குவிக்கவும்; அதை குடும்ப நேரத்தில் பகிர்ச் செய்யவும்.

நாள் 21: குடும்பங்களில் தொழில்நுட்பமும் ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியமும்

நீதிமொழிகள் 4:23 “எல்லாக் காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதினிடத்தினின்று ஜீவஊற்று புறப்படும்”

நமது இருதயம் நமது எண்ணங்கள், மனப்பாங்குகள், செயல்களின் கட்டுப்பாட்டு மையமாகும். எது நமது இருதயத்தை நிரப்புகிறதோ, அதுவே நமது குடும்பத்தையும் வடிவமைக்கிறது. தொழில்நுட்பம் நம்மை கட்டுப்படுத்தத் தொடங்கும்போது அது பிரச்சினையாகிறது—அப்போது நம் இருதயத்தை காக்கவும், ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியிலும் முன்னேறவும் கடினமாகிறது.

தொழில்நுட்பம் தன்னிச்சையாகத் தவறானது அல்ல. ஆனால் காக்கப்படாத இருதயம், அதற்கு அதிகமாக உணவு அளிக்கும் விஷயங்களைப் பின்பற்றும். இலக்கு “தொழில்நுட்பமே வேண்டாம்” என்பதல்ல; கிறிஸ்துவை மிகவும் நேசிக்கும் இருதயம் இருக்க வேண்டும்—அப்போது தொழில்நுட்பம் நமக்கு உதவியாக இருக்கும், கட்டுப்படுத்துவதாக அல்ல.

தொழில்நுட்பம் ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியத்தை பலவீனப்படுத்தும் வழிகள்:

- தொடர்ந்து வரும் வீடியோக்களும் பதிவுகளும் உடனடி மகிழ்ச்சியை நாடும் பழக்கத்தை உருவாக்குகின்றன. நன்றி, பொறுமை, ஜெபம் போன்றவை சலிப்பாக தோன்ற ஆரம்பிக்கின்றன. மெதுவாக, தேவன் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்.
- ஒப்பீடு அதிகரிக்கிறது. இணையத்தில் முழுமையான வாழ்க்கைகளைப் பார்க்கும்போது, “நன்றி” என்பதிலிருந்து “போதவில்லை” என்ற மனநிலைக்கு மாறுகிறோம். இது வீட்டில் நாம் பேசுவதையும், ஒருவரை ஒருவர் நடத்துவதையும் பாதிக்கிறது.
- தீங்கு விளைவிக்கும் உள்ளடக்கங்கள் எளிதில் கிடைக்கின்றன. தொடர்ந்து பார்க்கும்போது நம் இருதயம் மந்தமாகிறது. பாவத்தைப் பற்றிய உணர்வு குறைகிறது; மற்றவர்கள் காயப்படும்போது கூட கவனிக்காமல் போகலாம்.
- திரைகள் உறவுகளை குறைக்கின்றன. ஒரே அறையில் இருந்தாலும், உண்மையாக இணைந்திருக்காமல் இருக்கலாம். கவனம் இல்லாமல், அன்பும் பரிவும் மெதுவாக குறைகின்றன.

தொழில்நுட்பம் தினமும் நம்மை வடிவமைக்கிறது. காலப்போக்கில், நமது குடும்பம் நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் விஷயங்களை பிரதிபலிக்கும்—அது கிறிஸ்துவாக இருக்கலாம் அல்லது உலகமாக இருக்கலாம்.

தொடர்ந்த ஜெபம், வேதாகம வாசிப்பு, மற்றும் விசுவாசிகளோடு கூட்டாய்மை—இவை அனைத்தும் இருதயத்தை காக்க அவசியமான நடைமுறைகள். நமது இருதயத்துக்குள் எந்த தாக்கங்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதை

அறிய தேவனின் ஞானத்தை நாடுங்கள். நல்லதாகத் தோன்றும் அனைத்தும் ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது.

சிந்திக்க:

உங்கள் தினசரி வாழ்க்கையில், எதிர்மறையான தாக்கங்களிலும் கவனச்சிதறல்களிலும் இருந்து உங்கள் இருதயத்தை காக்க நீங்கள் எவ்வாறு நடைமுறை நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும்?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- தினமும் 30 நிமிடங்கள் கைபேசி இல்லாமல் நேரம் ஒதுக்குங்கள்—பேசுங்கள், விளையாடுங்கள், அல்லது ஜெபியுங்கள்
- வீட்டில் ஒரு “கைபேசி இல்லாத” இடத்தை நிர்ணயிக்கவும் (உதாரணம்: உணவு மேசை)
- உங்கள் நாளை கைபேசியால் அல்ல, தேவனுடன் தொடங்குங்கள்
- தினமும் ஒருவருக்கு முழு கவனம் கொடுங்கள்—கவனச்சிதறல் இல்லாமல் கேளுங்கள்

நாள் 22: ஒன்றாக வாசிப்போம்

சங்கீதம் 119:105 “உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்குத் தீபமும், என் பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது”

தேவனுடைய வார்த்தை நம் கால்களுக்கு விளக்காகவும், நம் பாதைக்கு வெளிச்சமாகவும் உள்ளது. நாம் வாழும் உலகம் மிகவும் அபாயகரமானது—இருளாலும், கவர்ச்சியாலும் நிறைந்தது. வார்த்தையில்லாமல் இருந்தால், நாம் எளிதாக கண்ணிகளில் விழுந்துவிடலாம்.

நம்மில் பலர், சீடர்களாக இருந்தாலும், தேவனுடைய வார்த்தையில்லாமல் இந்த உலகத்தில் வாழ முயற்சிக்கிறோம். அதாவது, நாமே அறியாமல் மெதுவாக தேவனிடமிருந்து விலகிக் கொண்டிருக்கிறோம், அபாயத்தில் இருப்பதையும் உணராமல் போகிறோம்.

தேவனுடைய வார்த்தை, இருண்டும் கணிக்க முடியாத உலகில் தினசரி வழிகாட்டுதலையும், ஞானத்தையும், பாதுகாப்பையும் வழங்குகிறது. அது தினசரி முடிவுகளை எடுக்க ஒரு தனிப்பட்ட வழிகாட்டியாகவும், வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு நீண்டநாள் திசையாகவும் செயல்படுகிறது. இந்த உலகம், மறைந்த அபாயங்கள், சோதனைகள், தவறான வழிகள், பொய்யான போதனைகள் நிறைந்த இருண்ட இடமாகக் காணப்படுகிறது. வேதாகமம் வெளிச்சத்தை அளித்து, தடுமாறாமல் இருக்க உதவுகிறது. தேவனுடைய வார்த்தை வெறும் கோட்பாடாக அல்ல—அது தினசரி நடைமுறை முடிவுகளுக்கான கருவியாகும். அது விசுவாசிகள் நேர்மையாகவும், தேவனுடைய சித்தத்தின்படியும் நடக்க உதவுகிறது.

வேதாகமத்தை தினமும் படிப்பது ஆவிக்குரிய ஆறுதலையும் திசையையும் தருகிறது. நாம் தவறிச் சென்றால், மீண்டும் சரியான நீதியான பாதைக்கு திரும்ப வார்த்தையை நம்பிக்கையாகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

தேவனுடைய வார்த்தை எப்போதும்:

- மறைந்த அபாயங்களை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் சத்தியத்தை தெளிவாக்குகிறது
- முன்னே செல்லும் பாதையை காட்டுகிறது
- மனிதனை தடுமாறவோ அல்லது வழிதவறவோ விடாமல் காக்கிறது
- “நான் தொடர்ந்து அவருடைய வார்த்தையில் நடக்கிறேனா?”

நடைமுறை பயன்பாடு:

- குடும்பத்தில் ஒருவரிடம் ஒருவர் கேளுங்கள். “நீ இன்று வேதாகமம் வாசித்தாயா?”
- “நான் இன்று தேவனுடைய வார்த்தையைப் பின்பற்றினேனா?”
- வசனங்களை எழுதிக் கொண்டு, அடிக்கடி பார்க்கும் இடங்களில் வையுங்கள்
- சரியாகத் தோன்றினாலும் தவறானதை அறிய வேதாகமத்தை பயன்படுத்துங்கள்

நாள் 23: ஒன்றுபட்டு உபவாசம் இருங்கள்

யோவேல் 2:15 “சீயோனிலே எக்காளம் ஊதுங்கள், பரிசுத்த உபவாசநாளை நியமியுங்கள்; விசேஷித்த ஆசரிப்பைக் கூறுங்கள்”

உபவாசம் என்பது ஒரு சடங்காக மட்டுமல்ல — அது தேவனுக்கு முன்பாக ஒரு வலிமையான ஆவிக்குரிய ஒழுக்கம். ரிச்சர்ட் ஃபாஸ்டர் உபவாசத்தை “ஆழ்ந்த ஆவிக்குரிய செயல்பாட்டிற்காக இயல்பான ஒரு செயலைத் தன்னார்வமாக மறுப்பது” என்று விளக்குகிறார். இது வெளிப்புற சடங்காக மட்டும் இல்லாமல், நம்முடைய உள்ளார்ந்த மனிதனை மாற்றும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். மாற்றமில்லாத **உபவாசம்** உண்மையான ஆவிக்குரிய பயிற்சி அல்ல.

வயிறு ஒரு “பழக்கப்பட்ட குழந்தை” போன்றது; அதற்கு கட்டுப்பாடு தேவை, சுகவாழ்வு அல்ல. உடலின் ஆசைகளை அடக்குவதன் மூலம், நாம் அவற்றின் அடிமைகளாக இல்லாமல், அதற்குப் பொறுப்பாளர்களாக இருக்க கற்றுக்கொள்கிறோம். ஆகையால், உபவாசம் என்பது உணவை தவிர்ப்பது மட்டுமல்ல; அது தேவனுக்கு முன் தாழ்மையாய் இருப்பதும், அவருடைய சித்தத்தைத் தேடுவதும், நம் சூழ்நிலைகளில் அவருடைய சக்தியை வரவேற்பதும் ஆகும். உபவாசம் என்பது தேவனிடம் கேட்பது மட்டுமல்ல — அவருடன் நம்மை ஒத்திசைப்பது. நாம் உணவைத் தவிர்க்கும்போது, தேவனுடைய சன்னிதியிலும் வார்த்தையிலும் “விருந்து” செய்வதே நோக்கம்.

வாழ்க்கையின் எந்த முக்கியமான கட்டத்திலும், குறிப்பாக தேவனோடு நடக்கும் பயணத்தில், நாம் உபவாசமும் ஜெபமும் கொண்டு தொடங்க வேண்டும்; ஏனெனில் தேவன் முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட இருதயத்தை விரும்புகிறார்.

வேதாகமத்தில் இந்த முறை தெளிவாக காணப்படுகிறது:

- இயேசு கிறிஸ்து 40 நாட்கள் உபவாசம் இருந்த பின்பே தமது ஊழியத்தை ஆரம்பித்தார்.
- எஸ்தர் ராஜாவைச் சந்திக்க உயிர் ஆபத்தான சூழ்நிலையில் செல்லும்முன் உபவாசத்தை அறிவித்தாள்.
- நினிவே நகர மக்கள் உபவாசம் இருந்து மனந்திரும்பி, தேவனுடைய இரக்கத்தை பெற்றார்கள்.

இந்த எல்லா நிகழ்வுகளிலும், உபவாசம் வெற்றிக்கான பாதையைத் தயார் செய்தது. ஜெபம் நம்மை தேவனோடு இணைக்குமானால்... உபவாசம் நம்முடைய வாழ்க்கையை அவருடைய பாதையில் கொண்டு வந்து, நம் இருதயத்தை அவருடைய சித்தத்தோடு ஒத்திசைக்கிறது.

நடைமுறை பயன்பாடு:

இன்று, குடும்பமாக ஒன்றாக சேர்ந்து, ஒரு உணவை தவிர்த்து, தேவனுடைய வார்த்தையை வாசித்தும் ஜெபத்திலும் நேரம் செலவிடலாம்.

நாள் 24: தேவனுடைய செயலில் நம்பிக்கை வைத்து, குடும்பமாக சாட்சிகளைப் பகிர்வதற்கான அழைப்பு

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:11 “மரணம் நேரிடுகிறதாயிருந்தாலும் அதற்குத் தப்பும்படி தங்கள் ஜீவனையும் பாராமல், ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினாலும் தங்கள் சாட்சியின் வசனத்தினாலும் அவனை ஜெயித்தார்கள்”

1. தேவனுடைய செயலில் நம்பிக்கை வையுங்கள்

வேதாகமம் நம் ஜெபம் இயேசுவினால்தான் வருகிறது என்று சொல்லுகிறது. அதாவது, நாம் பலவாண்களாகவோ, முழுமையானவர்களாகவோ இருப்பதாலல்ல; இயேசு நமக்காக ஏற்கனவே செய்த காரியங்களால்தான் நமக்கு

ஜெயம் கிடைக்கிறது. இதனால், தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட நாம் எல்லாவற்றையும் சரியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்க வேண்டியதில்லை.

குழந்தைகளுக்காக: நீங்கள் தவறு செய்தாலும், பொய் சொன்னாலும், கீழ்ப்படியாமலிருந்தாலும், பயந்து மறைந்து விட வேண்டாம்; நேர்மையாக இயேசுவிடம் வந்தால் அவர் மன்னிப்பார். பள்ளியிலோ வேறு செயல்களிலோ “சிறந்தவர்” ஆக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; நீங்கள் உண்மையானவராக இருந்தாலே போதும்.

இளைஞர்களுக்காக: நீங்கள் பொருந்திக் கொள்ள வேண்டும், பிரபலமாக இருக்க வேண்டும், உங்களை நிரூபிக்க வேண்டும் என்ற அழுத்தம் வந்தாலும், உங்கள் அடையாளம் ஏற்கனவே கிறிஸ்துவில் உறுதியாக உள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். தோல்வி, சந்தேகம், ஒப்பீடு போன்றவற்றில் போராடினாலும், உங்கள் மதிப்பு உங்கள் செயல்பாட்டினால் அல்ல; இயேசுவின் தியாகத்தினால்தான்.

குடும்பமாக நமக்கெல்லாம்: பெற்றோர்களே, நீங்கள் உங்கள் குழந்தைகளுக்கு தேவனின் பிரதிநிதிகள். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் ஏற்றுக்கொள்ளுதலும் எதிர்பார்ப்பும் அவர்களுக்கு வெளிப்படும்படி நடந்து கொள்ளுங்கள்; இது அவர்கள் தேவனிடத்தில் தைரியமாக வர உதவும்.

நாம் தேவனுடைய அன்பை சம்பாதிக்க முயல்வதை நிறுத்தி, அவருடைய கிருபையில் சுதந்திரமாக வாழலாம். நம் போராட்டங்களை நேர்மையாக பகிரலாம்; ஏனெனில் இயேசு ஏற்கனவே நமக்காக ஜெயித்துள்ளார். அதனால், நாம் ஜெயத்தைப் பெற போராடவில்லை — நாம் ஜெயத்திலிருந்தே வாழ்கிறோம்.

2. உங்கள் விசுவாசத்தைப் பேசுங்கள் (உங்கள் சாட்சி)

ஒரு கிண்ணம் நிரம்பினால் அது வழிந்தோடும். அதுபோல, தேவனுடைய செயலில் நம்பிக்கை வைத்து வாழும்போது, உங்கள் வாழ்க்கை தேவனுடைய சமாதானத்தாலும் சந்தோஷத்தாலும் நிரம்பி, அது மற்றவர்களிடமும் வெளிப்படும். இதுவே தேவன் விரும்புவது — நாம் எளிமையாக “வழிந்தோட வேண்டும்.” தேவன் நம் வாழ்க்கையில் செய்ததை மற்றவர்களுடன் பகிர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

குடும்பமாக இதை நடைமுறையில் செய்யுங்கள்:

- தினசரி தேவன் உதவிய சிறிய அனுபவங்களை பகிருங்கள்
- ஜெபங்களுக்கு கிடைத்த பதில்களை குழந்தைகள் சொல்ல ஊக்குவியுங்கள்
- பயத்தின் வார்த்தைகளுக்கு பதிலாக தேவனுடைய சத்தியத்தைப் பேசுங்கள் (“தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார்”, “தேவன் நமக்கு உதவுவார்”) உங்கள் சாட்சி, மற்றவர்களின் விசுவாசத்தை பலப்படுத்தும்.

நடைமுறை பயன்பாடு:

- குடும்பமாக, எந்த சூழ்நிலையிலும் ஒருவரிடமும் தேவனிடமும் நேர்மையாக வர முடிவு செய்யுங்கள்; மற்றவர்கள் அவர்களுக்காக ஜெபித்து, வேதாகமத்தின் மூலம் வழிநடத்த வேண்டும் — பயத்தை உருவாக்காமல்.
- உங்கள் விசுவாச அனுபவங்களை உறவினர்கள், நண்பர்கள், அயலவர்கள் உடன் பகிருங்கள். குடும்பமாக, விசுவாசமில்லாத ஒரு குடும்பத்தை அணுகி அவர்களுடன் இணைந்திருங்கள்.

நாள் 25: ஒரு குடும்பமாக விடாமுயற்சியுடன் செயல்படுவதற்கான அழைப்பு

எபிரெயர் 12:1 “ஆகையால், மேகம்போன்ற இத்தனை திரளான சாட்சிகள் நம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பாரமான யாவற்றையும், நம்மைச் சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளிவிட்டு, விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிற இயேசுவை நோக்கி, நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடக்கூடவோம்”

இந்த வசனம் நம் தேவனோடு நடக்கும் வாழ்க்கையை ஒரு ஓட்டப்பந்தயத்துடன் ஒப்பிடுகிறது. இது ஒரு குறுகிய ஓட்டம் அல்ல; இது மரத்தான் போல ஒரு நீண்ட பயணம். நாம் குடும்பமாக தினமும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஒன்று. இந்த வசனத்திலிருந்து மூன்று முக்கிய அம்சங்களை பார்க்கலாம்.

1. நாம் தனியாக இல்லை — நாம் உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறோம்

நீங்கள் ஒரு புதிய வேட்டை விளையாட்டில் இருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அறைகளில் சென்று பொக்கிஷத்தைத் தேட வேண்டும். ஆரம்பத்தில் எங்கு தொடங்குவது, எங்கு முடிப்பது என்று தெரியாமல் குழப்பமாக இருக்கும். ஆனால், இதை முன்பே யாரோ ஒருவர் வெற்றிகரமாக முடித்திருக்கிறார் என்றும், அவர் உங்களுடன் கூட நடந்து வருகிறார் என்றும் தெரிந்தால் எப்படி உணர்வீர்கள்? நம்பிக்கை, தெரியும், உற்சாகம் வராதா?

அதேபோல், நம் குடும்பமாக, தேவனோடு இந்த ஆவிக்குரிய பயணத்தில் பல விசுவாசமானவர்கள் முன்பே நடந்துள்ளனர் என்பதை நினைவில் கொள்ளலாம். அவர்கள் நாம் இன்று சந்திப்பதையே சந்தித்தவர்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை நமக்கு ஒரு விஷயத்தை மட்டும் காட்டுகிறது — தேவனை நம்புவது பெறுமதியானது.

(குறிப்பு: பெற்றோர்களே, வேதாகமக் கதைகளுடன் உங்கள் சொந்த விசுவாச அனுபவங்களையும் பகிருங்கள். இது குழந்தைகளுக்கு தலைமுறை தோறும் தேவன் விசுவாசமுள்ளவர் என்பதை கற்றுக்கொடுக்கும்.)

உற்சாக வார்த்தை: நாம் தேவனுடைய பெரிய கதையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறோம்.

2. நம்மைத் தடுக்கிறவற்றை விடுவிப்போம்

ஒரு ஓட்ட வீரர் கனமான சுமைகளை சுமந்து ஓட முடியாதபோல், நாமும் நம்மை மெதுவாக்கும் விஷயங்களை விட வேண்டும்.

குடும்பமாக இதைப் பற்றி பேசுங்கள்:

- ஒரு போட்டியில் ஓடும்போது, உங்களுக்கு தண்ணீர், உணவு, உடைகள் நிறைந்த ஒரு பையை கொடுத்தால், மற்றவர்கள் வெறுமையாக ஓடினால்—யார் வேகமாக ஓடுவார்கள்? ஏன்? (குடும்பத்தினர் பகிரட்டும்)
- நாம் சுமக்கும் “பாரங்கள்” என்ன? (பைபிள் வாசிக்கும் போது, ஜெபிக்கும் போது, குடும்ப நேரம், பள்ளி/வேலை வாழ்க்கை) — அதிக பிஸியான அட்டவணை, கவலைகள், அதிக திரை நேரம், தவறான பழக்கங்கள்.
- நாம் விட வேண்டிய “பாவங்கள்” என்ன? — கோபம், பொய்மை, பொறாமை, முறையிடுதல்.
- பெற்றோர்கள் மெதுவாக குழந்தைகளுக்கு விளக்கலாம்—இவை தேவனோடும், ஒருவருடனொருவர் உறவையும் பாதிக்கின்றன.

குடும்பமாக முடிவு செய்யுங்கள்:

- சீக்கிரம் மன்னிக்கலாம்
- அன்பாக பேசலாம்
- ஒருவருக்கொருவர் வளர உதவலாம்

இவற்றை விடும்போது, நாம் இலகுவாகவும் சுதந்திரமாகவும் ஓட முடியும்.

3. பொறுமையுடன் தொடர்ந்து ஓடுவோம்

வாழ்க்கை எப்போதும் எளிதல்ல. பள்ளி, வேலை, உறவுகள், விசுவாசம்—எல்லாவற்றிலும் சவால்கள் இருக்கும். ஆனால் தேவன் நம்மை தொடர்ந்து ஓட அழைக்கிறார். இந்த “தொடர்ந்து ஓடுதல்” என்பதே பொறுமை பொறுமை என்றால்:

- கஷ்டம் வந்தாலும் கைவிடாதது
- புரியாதபோதும் தேவனை நம்புவது
- குடும்பமாக ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருப்பது

பெற்றோர்களே, உங்கள் பொறுமை உங்கள் வார்த்தைகளை விட குழந்தைகளுக்கு அதிகம் கற்றுக்கொடுக்கும். குழந்தைகளே, உங்கள் விசுவாசமும் கீழ்ப்படிதலும் குடும்பத்திற்கு சந்தோஷமும் பலமும் தரும். தேவனோடு விசுவாசமாக ஓடும் ஒரு வலிமையான குடும்பம், பிறருக்கு ஒரு ஒளியாக மாறும்—அப்படித்தான் சபையும் பலப்படும்.

குடும்ப சிந்தனை கேள்விகள்:

- இந்த வாரம் குடும்பமாக நாம் எந்த ஒரு விஷயத்தை விட முடியும்?

- கஷ்டமான நேரங்களில் ஒருவரை ஒருவர் எப்படி உற்சாகப்படுத்தலாம்?
- தேவனோடு சேர்ந்து நாம் எப்படி மேலும் நெருக்கமாக வளரலாம்?

குடும்ப ஜெபம்:

“அன்பான தேவனே, நாம் தனியாக இல்லை என்று நினைவூட்டியதற்கு நன்றி. எங்களை மெதுவாக்கும் எல்லாவற்றையும் விட உதவியும், பாவத்திலிருந்து விலக உதவியும் செய். கஷ்டமான நேரங்களிலும் தொடர்ந்து ஓட எங்கள் குடும்பத்திற்கு வலிமை கொடு. ஒருவரை ஒருவர் உற்சாகப்படுத்தி, விசுவாசத்துடனும் அன்புடனும் இந்த ஓட்டத்தை ஒன்றாக ஓட உதவி செய். இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபிக்கிறோம், ஆமென்.”

நாள் 26: இளைஞர்களுக்கான வழிகாட்டுதல்

இங்கே, அப்போஸ்தலன் பவுல் தலைமையிலிருந்து தினசரி வாழ்க்கை மற்றும் உறவுகளுக்குத் திரும்புகிறார். அவர் காட்டுவது என்னவென்றால், ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி உறவுகளின் மூலம் — குறிப்பாக தலைமுறைகளுக்கிடையில் நடக்கிறது. தேவன் நம்மை நேரடியாகக் கற்பிக்க முடியும்; ஆனால் பெரும்பாலும் மனிதர்களின் மூலம் மனிதர்களை வழிநடத்துவதைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்.

தித்து 2:3-5 “முதிர்வயதுள்ள ஸ்திரீகளும் அப்படியே பரிசுத்தத்துக்கேற்றவிதமாய் நடக்கிறவர்களும், அவதூறுபண்ணாதவர்களும், மதுபானத்துக்கு அடிமைப்படாதவர்களுமாயிருக்கவும், தேவவசனம் துக்கப்படாதபடிக்கு பாலிய ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷரிடத்திலும், தங்கள் பிள்ளைகளிடத்திலும் அன்புள்ளவர்களும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களும், கற்புள்ளவர்களும், வீட்டில் தரித்திருக்கிறவர்களும், நல்லவர்களும், தங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குமாயிருக்கும்படி, அவர்களுக்குப் படிப்பிக்கத்தக்க நற்காரியங்களைப் போதிக்கிறவர்களுமாயிருக்கவும் முதிர்வயதுள்ள ஸ்திரீகளுக்குப் புத்திசொல்லு”

பவுல் முதலில் குணநலனைக் குறிப்பிடுகிறார். பரிசுத்தமாக இருங்கள், பழிசொல்லாதவர்களாக இருங்கள். “எனக்கு செவிகொடுங்கள்” என்று சொல்லுவதற்கு முன், உங்கள் வாழ்க்கை “என்னைப் பாருங்கள்” என்று சொல்ல வேண்டும். இது முன்மாதிரியாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது.

இந்த பகுதி, மூத்தவர்கள் இளையவர்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்பதை கூறுகிறது. சில நேரங்களில் இளைஞர்கள், “இது பெரியவர்களுக்கான வசனம், எனக்கல்ல” என்று நினைக்கலாம். ஆனால் உண்மையில், நீங்கள் இரண்டுமே:

- கற்றுக்கொள்ளும் “இளையவர்”
- மற்றொருவருக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கும் “மாதிரி”

இப்போது நீங்கள், நாளை யாரோ ஒருவர் பார்ப்பதற்கான “மூத்தவர்” ஆக உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

குணநலம் இளமையிலேயே ஆரம்பிக்கிறது. கோபத்தில் சுயக்கட்டுப்பாடு, எண்ணங்களில் தூய்மை, வார்த்தைகளில் தயவு—இவை பெரியவனாக ஆனபின் திடீரென்று வருவதில்லை; இப்போது உருவாகின்றன. இன்று எடுக்கும் சிறிய முடிவுகள், நாளை வலிமையான குணநலத்தை உருவாக்குகின்றன.

உங்களுக்கு தேவையானவர்கள்:

- உங்களை விட முன்னிலையில் இருப்பவர் (வழிகாட்டி / Mentor)
- உங்களுடன் நடக்கும் நண்பர்கள்
- உங்களை நோக்கி பார்க்கும் இளையவர்கள்

நீங்கள் தனியாக நடந்தால் வளர்ச்சி மெதுவாக இருக்கும். சரியானவர்களுடன் நடந்தால், நீங்கள் வலிமையாக வளருவீர்கள்.

வழிகாட்டுதல் என்பது நடைமுறை வாழ்க்கை, கோட்பாடு மட்டும் அல்ல.

இது வெறும் வேதாகமப் படிப்பு அல்ல—வாழ்க்கையைப் பகிர்வதாகும்.

நடைமுறை பயன்பாடு:

- மூத்தவரும் இளையவரும் சேர்ந்து உட்காருங்கள்
- வாழ்க்கையைப் பற்றி நேர்மையாக பேசுங்கள்
- நோக்கமுடன் ஒன்றாக ஜெபியுங்கள்

உதாரணங்கள்:

- தந்தை & மகன்
- தாய் & மகள்
- மாமனார் & மருமகன்
- மாமியார் & மருமகன்

சிந்திக்க:

- யாராவது என் வாழ்க்கையை நெருக்கமாகப் பின்பற்றினால், அவர்கள் என்ன கற்றுக்கொள்வார்கள்?
- நான் திருத்தப்படும்போது அல்லது சவாலுக்குள்ளாகும்போது எப்படி பதிலளிக்கிறேன்?
- எனக்கு ஒரு வழிகாட்டி, என்னை வளர்க்கும் நண்பர்கள், மற்றும் நான் முதலீடு செய்யும் இளையவர் இருக்கிறார்களா?

நாள் 27: உபசரிப்பு

எபிரெயர் 13:2 “அந்நியரை உபசரிக்க மறவாதிருங்கள்; அதினாலே சிலர் அறியாமல் தேவதூதரையும் உபசரித்ததுண்டு”

குழந்தைகளுக்கான கேள்வி: நீங்கள் சந்திக்கப் போகும் அடுத்த நபர் ஒரு தூதர் என்று உறுதியாகத் தெரிந்தால், நீங்கள் அவரை எப்படி நடத்துவீர்கள்? (குழந்தைகள் பகிரட்டும்.)

உபசரிப்பு என்பது துன்பப்படுகிறவர்களுக்கும், தனிமையில் இருப்பவர்களுக்கும், புதியவர்களுக்கும் நம் மனதிலும் வீட்டிலும் இடம் கொடுப்பது. இது உணவு கொடுப்பது அல்லது அழைப்பது மட்டும் அல்ல — குடும்பங்களை பலப்படுத்தவும், தேவனுடைய அன்பை வெளிப்படுத்தவும் உதவும் ஒரு வலிமையான வழி. நாம் நம் இருதயத்தையும் வீட்டையும் திறக்கும்போது, தேவன் நம்மூலம் காணப்படாத வழிகளில் செயல்படுகிறார்.

இந்த பரபரப்பான உலகில், மக்கள் தனிமை, உடைந்த மனம், மற்றும் இணைப்பு இல்லாமை ஆகியவற்றை அனுபவிக்கிறார்கள். தேவன் நம் வீடுகளை அன்பு, குணமடைதல், மற்றும் ஐக்கியத்தின் இடங்களாக பயன்படுத்த விரும்புகிறார்.

- உபசரிப்பு என்பது விருப்பமானது அல்ல — அது தேவனுடைய கட்டளை.
- உபசரிப்பு என்பது எளிய செயல், ஆனால் நித்தியமான தாக்கம் கொண்டது.

ஆதியாகமம் 18:1–8ல் அபிரகாம் மூன்று அந்நியரை அன்போடு வரவேற்று, அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து சேவையாற்றினார். பின்னர் அவர்கள் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்று அறிந்தார். அவருடைய உபசரிப்பினால், அவர் வாக்குத்தத்தமும் ஆசீர்வாதமும் பெற்றார்.

நாம் மனிதர்களுக்குச் சேவை செய்யும்போது, தேவனுக்கே சேவை செய்கிறோம். ஆசீர்வாதங்கள் எதிர்பாராத விதமாக வரும்.

உபசரிப்பை நடைமுறையில் கடைப்பிடிப்பதால் என்ன நடக்கும்?

1. அன்பு வளர்கிறது – குடும்பத்தினர் பராமரிக்கவும் பகிரவும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.
2. ஒற்றுமை உருவாகிறது – ஒன்றாக சேவை செய்வது குடும்பத்தை நெருக்கமாக்குகிறது.
3. ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி – வீட்டில் ஜெப கூட்டங்கள் தேவனுடைய சன்னிதியை கொண்டு வருகிறது.

சவால்கள்:

நீங்கள் நினைக்கலாம்: என் வீடு சிறியது. எனக்கு போதுமான பணம் இல்லை. ஆனால் தேவன் முழுமையை எதிர்பார்ப்பதில்லை — விருப்பமுள்ள இருதயத்தைத் தான் எதிர்பார்க்கிறார்.

நடைமுறை பயன்பாடு:

- குடும்பமில்லாத ஒருவரை உங்கள் வீட்டுக்கு அழைத்து உபசரியுங்கள்.
- கிறிஸ்தவர் அல்லாத ஒரு குடும்பத்துடன் சிறிய ஆராதனையையும் உணவையும் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.
- தேவையுள்ள ஒருவருக்கு ஒரு உணவை அளியுங்கள்.

நாள் 28: சுவிசேஷ ஊழிய மனப்பான்மை கொண்ட குடும்பங்கள் (குடும்பங்கள் சீடர்களை உருவாக்க அழைக்கப்பட்டவர்கள்)

மத்தேயு 28:19 “ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய் சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து,”

இந்த கட்டளையை இயேசு தனிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கவில்லை—அவருடைய சீடர்களை ஒரு சமூகமாகக் கொண்டு கொடுத்தார். ஒரு குடும்பமே முதல் பணிக்களமாகவும், முதல் பணிக்குழுவாகவும் விளங்குகிறது. “போங்கள்” என்பதற்கு எப்போதும் எல்லைகளைத் தாண்டுவது என்று அர்த்தமில்லை—அது இப்படி தொடங்குகிறது: அறையைத் தாண்டுவது, தெருவைத் தாண்டுவது, நம் சௌகரியமான பகுதியைத் தாண்டுவது.

பல குடும்பங்கள் “சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது சபை நிகழ்ச்சிகளுக்கானது” என்று நினைக்கின்றன. ஆனால் இயேசு சொல்லுவது: “சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது ஒரு வாழ்க்கை முறை—உங்கள் வீட்டிலிருந்தே தொடங்குகிறது.” ஆவிக்குரியதாக மட்டும் பெறும் குடும்பம் சுகமாகி விடும். ஆவிக்குரியதாக கொடுக்கும் குடும்பம் உயிர்ப்புடன் இருக்கும்.

பிள்ளைகள் இதை மட்டும் பார்த்தால்:

- ஜெபம் → ஆனால் இரக்கம் இல்லை
- வேதாகம வாசிப்பு → ஆனால் வெளியே செல்லும் சேவை இல்லை

அவர்கள் மதத்தை கற்றுக்கொள்ளலாம்... ஆனால் மனிதர்களுக்கான தேவனின் இதயத்தை இழக்கலாம்.

மாபெரும் கட்டளை என்பது உண்மையை கற்பிப்பதற்காக மட்டுமல்ல... அது சமையைப் பகிர்வது, அன்பை பெருக்குவது, மற்றவர்களில் விசுவாசத்தை உருவாக்குவது என்பதற்காகவும் ஆகும். தேவனுடைய இருதயம் எப்போதும் சுவிசேஷ ஊழியத்தை நோக்கியதாகவே உள்ளது. ஒரு சுவிசேஷ ஊழிய மனப்பாங்குள்ள குடும்பம் புரிந்துகொள்கிறது: “நாம் வெறுமனே இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல—அனுப்பப்பட்டவர்கள்.”

நடைமுறை பயன்பாடு:

- எளிய குடும்ப நலத் தருணங்களை உருவாக்குங்கள்
- கொடுப்பதில் பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்
- மற்றவர்களின் பெயரை சொல்லி ஜெபியுங்கள்
- சேவையின் “ஏன்” என்பதை விளக்குங்கள்
- சொல்லுவதற்கு மட்டும் அல்ல—மாதிரியாக இருங்கள்

சிந்திக்க:

- நம் குடும்பம் சௌகரியமான பகுதியைத் அதிகம் தேடுகிறதா... அல்லது அழைப்பை நிறைவேற்றுகிறதா?
- நாம் வளர்க்கும் பிள்ளைகள் விசுவாசத்தை உபயோகிப்பவர்களா... அல்லது அதை எடுத்துச் செல்லுபவர்களா?

நாள் 29: காயங்களை ஆற்றுதல்

சங்கீதம் 147:3 “ இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களைக் குணமாக்குகிறார், அவர்களுடைய காயங்களைக் கட்டுகிறார்”

“இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களைக் குணமாக்குகிறார்” - இந்த வார்த்தைகள் தேவனுடைய இரக்கத்தையும், உணர்ச்சியிலும் ஆவிக்குரிய முறையிலும் உடைந்தவர்களை மீட்டெடுக்கும் அவருடைய சக்தியையும் வலியுறுத்துகின்றன. உடைந்த மனமுள்ளவர்கள் என்பது ஆழ்ந்த துக்கம் அல்லது இழப்பை அனுபவித்தவர்கள்— பாவம், ஓடுக்குதல், அல்லது தனிப்பட்ட துயரம் காரணமாக இருக்கலாம். இந்த சுகப்படுத்துதல் உடல் மட்டுமல்ல; அது உணர்ச்சி மற்றும் ஆவிக்குரிய பராமரிப்பையும் உள்ளடக்கியது—தேவன் தமது ஜனங்களுக்கு முழுமையான பராமரிப்பு அளிப்பதை இது காட்டுகிறது. இயேசு மிகுந்த இரக்கமுள்ளவர். அவர் துன்பத்தில் இருப்பவர்களையும் தேவையுள்ளவர்களையும் கண்டபோது, அவர்களின் நிலையைப் புரிந்து, அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றினார்.

நம் தினசரி வாழ்க்கையில், நாம் அனைவரும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளைச் சந்திக்கிறோம். உறவுகள் மூலம் காயம், அன்பானவர்களை இழத்தல், வேலையில் தோல்வி, மனச்சோர்வு, ஏமாற்றம் போன்ற பல அனுபவங்கள் நம் இருதயத்தை உடைக்கும். இயேசு நம் இருதயத்தில் உள்ள வலியும் உடைந்த தன்மையும் அறிந்தவர். அவர் தமது வாக்குத்தத்தங்களின் மூலம் ஆறுதலைக் கொடுத்து, நம் காயங்களை கட்டுகிறார்.

“காயங்களை கட்டுதல்” என்று நினைக்கும் போது, நல்ல சமாரியனின் உவமை நினைவிற்கு வருகிறது. அந்தக் கதையில், காயமடைந்த மனிதனுக்கு சமாரியன் காட்டிய பரிவும் அக்கறையும் நாம் பார்க்கிறோம். அதேபோல், நாம் இயேசுவின் அக்கறையையும் இரக்கத்தையும் அனுபவிக்கலாம்.

முடிவு:

- இன்று, நம் குடும்ப உறுப்பினர்களை நாம் எவ்வாறு நடத்துகிறோம்?
- அவர்கள் வலியில் இருக்கும் போது நாம் இரக்கத்தை காட்டுகிறோமா?
- உணர்ச்சியிலோ ஆவிக்குரிய முறையிலோ காயமடைந்தவர்களிடம் நாம் சென்றடையத் தயாராக உள்ளோமா?

நடைமுறை பயன்பாடு:

- எளிய கேள்விகளை கேளுங்கள்: “நீங்கள் நலமா?” “நீங்கள் சமையாகத் தோன்றுகிறீர்கள்.”
- இடையூறு செய்யாமல் அவர்கள் பேச அனுமதியுங்கள்
- உடனே தீர்ப்பளிக்கவோ திருத்தவோ முயற்சிக்காதீர்கள்
- சிறிய செயல்கள் (நேரம், கவனம், அக்கறை) மிகவும் முக்கியமானவை

நாள் 30: உடைந்த உறவுகளை மீட்டெடுத்தல்

நெகேமியா 9:38 “ இவையெல்லாம் இப்படி இருக்கிறபடியால் நாங்கள் உறுதியான உடன்படிக்கைபண்ணி அதை எழுதிவைக்கிறோம்; எங்கள் பிரபுக்களும் எங்கள் லேவியரும், எங்கள் ஆசாரியரும் அதற்கு முத்திரைபோடுவார்கள் என்றார்கள்”

நீங்கள் ஒரு விளையாட்டு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால், நீங்கள் அதன் விதிகளை புறக்கணித்து, உங்கள் விருப்பப்படி செய்ய ஆரம்பிக்கிறீர்கள். அப்படியானால் மற்ற விளையாட்டு வீரர்கள் எப்படி உணர்வார்கள்? அந்த விளையாட்டிற்கு என்ன ஆகும்? நிச்சயமாக, அனைவரும் விரக்தியடைவார்கள்; விளையாட்டு குழப்பமாக மாறும்; அது இனி மகிழ்ச்சியாக இருக்காது.

இதேபோலத்தான் இஸ்ரவேலர் வாழ்க்கையிலும் நடந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய வழிகளிலிருந்து விலகி, தங்கள் வழிகளில் எல்லாவற்றையும் செய்ய முயன்றார்கள். ஆனால் விரைவில் அவர்கள் உணர்ந்தார்கள் — தேவன் இல்லாமல் வாழ்வது, தண்ணீர் இல்லாமல் படகை ஓட்டுவது போல என்று. அவர்கள் தனிமையையும், குழப்பத்தையும், துக்கத்தையும் அனுபவித்தார்கள்.

புதிய உடன்படிக்கை: நெகேமியா 9-ல் மக்கள் ஒரு அற்புதமான காரியத்தை செய்தார்கள். அவர்கள் “மன்னிக்கவும்” என்று சொல்லிவிட்டு நிற்கவில்லை. அவர்கள் எழுந்து நின்று, பொறுப்பை ஏற்று, “நாங்கள் புதிதாக ஆரம்பிக்க விரும்புகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அதில் மிகவும் தீவிரமாக இருந்ததால், ஒரு புதிய உடன்படிக்கையை எழுதி, அதை அவர்களுடைய தலைவர்கள் முத்திரையிட்டு உறுதிப்படுத்தினர். அது, “தேவனே, நாங்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக உம்மிடத்திற்கு திரும்பி வருகிறோம்” என்று சொல்லும் ஒரு செயலாக இருந்தது.

இன்றைய நம் குடும்பத்திற்காக: சில நேரங்களில் நாமும் “வழி தவறி” விடுகிறோம். ஒருவருடன் ஒருவர் கோபமாக நடந்துகொள்வோம், ஜெபத்தை நிறுத்திவிடுவோம், அல்லது தேவனை விட விளையாட்டுகளையும் திரைகளையும் முக்கியமாகக் கொள்ளலாம். சில சமயம் தேவனுடைய சுபாவத்தை விட நம் உணர்ச்சிகளுக்கும் உணர்வுகளுக்கும் அதிக மதிப்பளிக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால், நம் “குடும்ப மகிழ்ச்சி” மெதுவாக குறைய ஆரம்பிக்கும். ஆனால் நல்ல செய்தி என்னவென்றால் — தேவன் நம்முடன் ஒரு புதிய ஆரம்பத்திற்காக காத்திருக்கிறார்! நமக்கு மெழுகு முத்திரை தேவையில்லை; அவரை மீண்டும் முதன்மையாக வைக்க ஒரு உறுதியான முடிவு போதும்.

சிந்திக்க:

குழந்தைகளுக்காக:

- மக்கள் சுற்றியிருந்தாலும் நீங்கள் ஒருபோதும் “தனிமையாக” உணர்ந்ததுண்டா? தேவனோடு பேசுவது அந்த தனிமையை எப்படி நீக்குகிறது?
- யாரும் உங்களைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று உணர்ந்ததுண்டா? தேவனோடு பேசுவது உங்களுக்கு எப்படி உணர்ச்சி செய்கிறது?

மற்றவர்களுக்காக: சமீபத்தில் நம் குடும்பமாக நாம் பின்பற்றி வரும் ஒரு “வழி” அல்லது “பழக்கம்” என்ன, அது தேவனுடைய வழி அல்லாதது? (எ.கா., கருணைக்கு பதிலாக சுயநலம் / மன்னிக்காமை / கோபம்)

நடைமுறை பயன்பாடு: “குடும்ப உடன்படிக்கை”

- “நான் உடன்படுகிறேன்” பட்டியல்: ஒரு காகிதத்தை எடுத்து, மேல் பகுதியில் “தேவனுடன் நமது புதிய ஆரம்பம்” என்று எழுதுங்கள்.
- புதிய உடன்படிக்கை: தேவனோடு நெருக்கமாக இருக்க உங்கள் குடும்பம் மாற்ற விரும்பும் ஒரு விஷயத்தை எழுதுங்கள் (எ.கா., “நாம் தூங்குவதற்கு முன் ஒன்றாக ஜெபிப்போம்” அல்லது “சோர்வாக இருந்தாலும் நல்ல வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவோம்”, “நாம் மன்னித்து மறந்துவிடுவோம்”, “நாம் கோபத்தை கட்டுப்படுத்தி கருணையைப் பழகுவோம்”).
- கையெழுத்திடுங்கள்: நெகேமியாவின் காலத்தில் தலைவர்கள் செய்தது போல, குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் கீழே கையெழுத்திடுங்கள்.
- காண்பிக்கவும்: அதை ஃபிரிட்ஜில் ஒட்டி வைப்புகள் — தேவனோடு உங்கள் உறவு மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுகிறது என்பதை நினைவூட்டும் வகையில்!

நாள் 31: குடும்பமாக கர்த்தருக்கு சேவை செய்யுங்கள்

யோகவா 24:15 “கர்த்தரைச் சேவிக்கிறது உங்கள் பார்வைக்கு ஆகாததாய்க் கண்டால், பின்னை யாரைச் சேவிப்பீர்கள் என்று இன்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; நதிக்கு அப்புறத்தில் உங்கள் பிதாக்கள் சேவித்த தேவர்களைச் சேவிப்பீர்களோ? நீங்கள் வாசம்பண்ணுகிற தேசத்துக் குடிகளாகிய எமோரியரின் தேவர்களைச் சேவிப்பீர்களோ? நானும் என் வீட்டாருமோவென்றால், கர்த்தரையே சேவிப்போம் என்றான்.”

இங்கு, இஸ்ரவேல் மக்கள் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையில் நின்றனர். அவர்கள் ஏற்கனவே வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள் நுழைந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இனி எகிப்தில் அடிமைகள் அல்ல; வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிவதும் இல்லை. அவர்கள் குடியேறி, சுகமாக வாழ்ந்து, சுற்றிலும் பிற ஜாதிகளால் சூழப்பட்டிருந்தார்கள்.

யோசவா மக்களை ஒன்றுகூட்டி, தேவனுடைய விசுவாசத்தை நினைவூட்டுகிறார். பின்னர் அவர்களுக்கு தெளிவான ஒரு தேர்வை முன்வைக்கிறார்: “இன்று நீங்கள் யாருக்கு சேவை செய்வீர்கள் என்பதைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.” நடுநிலை வாழ்க்கை இல்லை என்று அவர் கூறுகிறார். உண்மையான தேவனைப் பின்பற்றலாமோ, அல்லது சுற்றியுள்ள விகாரங்களையும் கலாசாரத்தையும் பின்பற்றலாமோ—இரண்டையும் கலக்க முடியாது. ஒரு முடிவு அவசியம். யோசவா தைரியமாக அறிவிக்கிறார்: “நானும் என் வீட்டாருமோவென்றால், கர்த்தரையே சேவிப்போம்.” அவர் கூட்டத்தைப் பார்த்து காத்திருக்கவில்லை. பெரும்பான்மையால் பாதிக்கப்படவில்லை. கலாசாரத்துடன் சமரசம் செய்யவில்லை. தனது வீட்டிற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இன்று நாமும் இதேபோன்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். நம்மைச் சுற்றி சிலை விக்கிரகங்கள் இல்லாவிட்டாலும், நவீன விக்கிரகங்கள் இருக்கின்றன—வேலை/தொழில், பணம், பொழுதுபோக்கு, சுகவாழ்வு, உறவுகள், சுயநலம். கேள்வி இன்னும் அதேதான்: “நீங்கள் யாருக்கு சேவை செய்வீர்கள்?”

இது குடும்பமாக எடுக்க வேண்டிய தீர்மானம். “நானும் என் வீட்டாருமோவென்றால், கர்த்தரையே சேவிப்போம்” என்பது நம் வீடுகளை நோக்கமுள்ள வழிநடத்தலுக்கான அழைப்பு.

இன்றைய காலத்தில் பல குடும்பங்கள் ஆவிக்குரிய ரீதியில் பிரிந்திருக்கின்றன. ஒருவன் ஜெபிக்கிறான், மற்றொருவன் கைபேசியில் பிஸியாக இருக்கிறான். ஒருவன் தேவனைத் தேடுகிறான், மற்றொருவன் உலகத்தைத் தேடுகிறான். ஒருவன் வளர விரும்புகிறான், மற்றொருவன் ஆர்வமற்றவனாக இருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட சூழலில் யோசவாவின் அறிவிப்பு மிகவும் வலிமையானது. அவர் “என் குடும்பம் ஒப்புக்கொண்டால்” என்று சொல்லவில்லை; “நாங்கள் கர்த்தருக்குச் சேவை செய்வோம்” என்று கூறினார். அதாவது, வழிநடத்த, தாக்கம் செலுத்த, வழிகாட்ட, தேவன் மையமான வீட்டை அமைக்க அவர் பொறுப்பெடுத்தார்.

சிந்திக்க:

- மற்றவர்கள் பற்றி அல்ல; சபை அல்லது நண்பர்கள் பற்றி அல்ல—உங்கள் வீடு பற்றி என்ன?
- உங்கள் வீட்டைப் பார்த்தால், அது கர்த்தருக்கு சேவை செய்கிற குடும்பம் என்று தெளிவாக தெரிகிறதா? அல்லது கலந்த நிலைதானா?
- தேவன் பல முன்னுரிமைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறாரா? அல்லது மையமாக இருக்கிறாரா?
- உங்கள் குடும்பத்தில் யாராவது சேவை செய்கிற “விக்கிரகம்” உள்ளதா?
- தேவனை மாற்றி எது இடம் பிடித்துள்ளது? (ஆர்வங்கள், பொழுதுபோக்குகள், கலாசார தாக்கங்கள்)

நடைமுறை பயன்பாடு:

குடும்பமாக கர்த்தருக்கு சேவை செய்வது என்றால், தேவனை வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக அல்ல, மையமாக்குவது.

- தினமும் ஒரு நிரந்தர குடும்ப ஜெப நேரத்தை அமையுங்கள் (10–15 நிமிடங்கள் கூட போதும்).
- பிள்ளைகளுக்கு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலை கற்றுக்கொடுங்கள் — வாரத்திற்கு ஒரு முறை குடும்ப ஆராதனை நடத்துங்கள். (உங்களை, உங்கள் துணையை, உங்கள் பிள்ளைகளை இந்த வழியில் இருந்து திசைதிருப்புவது என்ன என்பதையும் பேசுங்கள்.)
- ஒவ்வொரு முக்கிய முடிவிலும் தேவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் — (நிதி, கல்வி, திட்டங்கள் போன்றவை) குடும்பமாக சேர்ந்து ஜெபியுங்கள்.

இலக்கு: உங்கள் வீடு தேவனைச் சேவிக்கும் குடும்பமாக தெளிவாக காணப்பட வேண்டும்.

